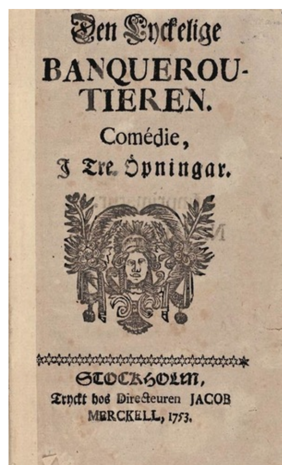

Den Lyckelige Banqueroutieren

Förord till den elektroniska utgåvan

Detta verk har digitaliserats av Dramawebben och anpassats för Projekt Runeberg i juni 2013 av Ralph E.

>en lycfeltøe .

[-BANQUEROü-TIEREN.-]

{+BANQUEROü- TIEREN.+}

Comédie,

3 Zt&Dvnittåat*

£*9Ckt hoS ©ireaeuren JACOB MERCK&UL, 170,Imprimatur. N. OELREICH.£uftwib>s)3erfotiettie,

Goldfrejfer -- rø lif BavquUr,

Ärlig \

Z-d Confcience

En Gros

Contant

Boutique

Weinfafs

WågfHt

Minut

fltffffltøc tta^öT :»£ani>tøni>e«

Clairvoyant — en Civil- Q3et}«ttf, Slöfenhielm —- Ctl SDoblöte. Coldgieffer -- ett Alchymift.

Avanture---en SSSinöfpelare;

Slagruta —— en SØtølmletate, Biodigei --- -- en

Poi?^. tvenne S^åRave.

^roenne (&tat)fr$Betimtep.

Pär — Clairvoyants ©rönø. Thore ---fioldfreffers pratig. Nihßj/dkaße-" en <5n ^5ünDcövan3-gm Geldf, efftr.

SHflig. -Madam Colique. Made&ojfellc Dormufe. Stina Goldfrejfcrs dammat * Sfongffcu. Karin

Ingrid Raringar.

J

Svarrelfér. •

41 ju>. 4 taö l;ebera * 0$ ('Uö voätba

heber'0<J. 80 ftb. 17 tab. mynftiaaße nyrøoöigafte. 90 i&ftftørtt&narc&të fnact.

tar-T

Ma öpninaem

5orffa Inträdet

Heatren férefialler en 23*rS, der åtffifltøe handlande flå tit ifrån anww, talaS wid.

IV e inf af t.

@ot> middag, Hecr Bomtyuei

Boutique,

£ack. nytt med (ista posten?

Weinfafs,

Det lärer bli fwåct eft er goda 20*-ner, ty en owanlig wäderlek har glott, at de tcke blifwit mogna, få ot de, fem forfftlfwaö t år, äro Icke facdeleé häl* fofamma.

Boutique.

Då SrSDlin Herre lyckelig, fom my $ liaena) o (ffi_

nyligen stek hem ett få anfenligt ^r^V, at han nästan kan foumera halfwa Stöden.

We inf aff.

Det war icke få mycket, at har fàrdeles at aflemna.

Boutique.

Det war åtminstone öfwer iooo cjhöfden,

W e inf aff.

©å wid pass; men det går anfen* Kgt af den waran åt i mttt hus om året, efter jag dels gerna |telf Ser go* da wänner hos mig, dels fan min Hustru icke lefwa längre, än hon har fälfkap: ty hon är få upfödd t fin fars hus, fom min Herre wet roar en för-1 mogen man ibland Handlande, och al-drtg fpiSade under 8 rätter , 3 flagS win och Defert, fast han til |lut blef olycteltg; få at, når blott ett ankar SKenfft, IO eller 12 bouteiikr Bonrgogne och chAmpagne-voiw gått åt om dogen, förutan Pontak och $rnnlft åt Laquayer-

jag tycker intet främmande warit hos mig. SSJlen hwad mån tro roära

Fabri*_# 2 ° c # j ?

Fabriqueurer lara Säga öm de ©panfka fabriquerne, Som PoSten äfwen berät' tar anfenligt tiltaga?

Boutique.

Det lårer göra deras förråd på uU få knapt / at tnan fnart hoppas fe de* ras magasiner tOtttma.

JVeinfafi.

3a, det blir dem nog ett hinder, om den ©panfka ullen blir til utför* Sel förbuden, förr ån wåra ©chäferter hinna til någon mognad.

Boutique.

•fia, ha, wåra ©chäferier! dem ler jag åt. Den tllråckeiiga ull, de med tiden få af dem, lärer bestå mer i en inbildning, ån någon werfelighet, och der af lårer göras mycket löfa kläden-

Weinfafs.

fäg tnte det. gast början mei> dem, fom alt annat, är flen, få fun« na de wäl med tiden taga fig. 3med* lertid är inrättningen nytttø och häl* fofam. i/

2 Bouti-4 ffi) o (#

Boutique.

3a, man fan hoppas der på Så länge. 3ag för min del förmodar dock,

at Fabriaueurerne, efter |tt löfte , tcfe

få lått fwntTA hela Silket med tnhem® fia waror, om de tcke finna på famma medel, fom fordom hörts wara t tyst»

het projicerade røtd Fabrikers tnräfr

tandc i andra SKtfen,

Weinfafs.

Hwad äro det för medel?

Boutique.

9(t under namn af rudimAteri* m, fraSftcera tllwerkade wacor, och fedan jjtfwa dem ut för lina.

Wtinfafs.

Detta tror jag år allenast hiflo* rfer, fom Herrar ßranrtandlande, ttllagt FairiqutHrerm, fom få litet åt» Qjr (il beyag.

Boutique»

SDtin Herre fatt tro hwad hatt be* Dagar; men det àr lif wäl (kedt.

IVeinfafs.

3a, men hos cë ratt det icke låta_&) ♦ (&_5

Sig göra; ty mdimMtritn (kau ju posse-ra både Tull ock Packhus, och tyger-ne med Hnllrättens stämpel förSeS, fört ätt de få förfälgaS; och På dessa Ställen finnas folk, fom icke äro Swag-Synte.

Boutique.

Det är alt fant; men förstå [de in* tet, fom en flof auüchs tager bort en, och fätter en annan fjufdom t Stäüet på en VAtient, at forwandlo en alt för flfarp fyn i en några dagats starr, ß w(U jag råda dem, at tcke femma ut för det folkets famweten.

Wtirfàfs,

Det är fjelfwa omöjelføhefeit

Bquiiquc.

3ag ön|Tar, det worc få, eüer åt* minstone at de höllo det få fore, tà jag hoppas, at bristen Snart fkuüe Ui alt för Synlfà, och wt åter få frthef, at förftrifwa både kläden och ylletyger, halft om aUe andre wore få ntttfle fom jag, och aldrig toge ett enda stycke på føriquen, utan |åto dem haf-wa watorna |tg På halfen; ty, unter % s uns6 . . ®) o C $_____

uns gefagt, få fan jag fwärja på, at aldrig någon aln inhem|kt tyg än är up-måten i min 33od. Och fannerllgen tyckes mig tcke lika Som få hjertklappocf) en fläng af meUncboiie i när jag går förbi någon Fafotquå.

IV einfäfs.

Men huru bristen 3 & wäl, at handla med de forbudne warorne, när 3 weten, med hwad för hårdt Straff det är belagt?

Boutique.

Den Som någorlunda] har stg wägar-ne bekante, och tcke går för groft astnb/ fltøper aüfd ofiodd fram, ty huru få äro wäl, ibland Så många, fom hafwa warit olycfeuge?

W einfaj,r.

Men mig tyckes lik wäl, at inrätt* ningen af Fahiquer är en nit för nyt-ttg och berömltg fak: fy först blifwade pengar i Øtffet, och löpa oss emellan, fom för arbetslönen och tilwerfningen tilförne måfte gifwaS åtutländnlngen; Sedan får en hop folk, fom fordom utt lättja af hunger flog (ig på aUehan-

da#) o C &

7

da llderllga Skälmstycken, fin föda och underhåll på Fabriquerne, OCt) håßaS tt\> ne, at göra gagn: åter ttpmuntras mån-ga af fabrikernas tt)äfSto!ar dels af wtnst, dels af ambition, til täflan at göra b fe waroma, och ändteligen om Utländnlngen Såg, at wåra Fabriquer wore oss ||adeliga, mån tro han då talade iUa derom, Som man likwålttu ofta hörer? SKej få ömhjertad wore han wäl aldrig, utan fnarare styrkte til teras inrättande; men nu, efter han fer wår wtnst och ftn Skada, Så Skär det fconom i magen, efter han wtll, nu Som förr, hålla wåra ßramhändlandc foro ftna bod<gefäller.

Boutiqut.

3a, de der ff ålen äro så gamla, at wi hafwa hört dem med {många fler af aüa påropas. Och winften, niln Herre talar om, lärer wara den, at man på Fabriquea ger nu 24 Dal. för en aln kläde, fom fordom fåldes til 12.

Wtinfafs.

SØten fäljer då min Herre för båt* tre pris, fem fäger, at han inga /*-

21 4 brt-g ffi) 6 (ffi_

ériqiu*-mror har? SfUj, jag tror tete* Hvoad år då wäl orfafen der til?

Boutique.

gör St måste jag hålla pris med dc ondt c , at undwifa mtgranfar, och fe-dan goca ^tr^omfoftntngar mina flå* den och tyget fä dyra: ty om de fom-ma ttl iuUatue, få år där en hop folk, fom icke lätet fig affpifa med fuaérobak och com^limenter. (JUer fkall dec praäictråt ut pa andra Ställen, få UiAltf ma a meta på behörigt fått be-wiöta ejf/ra-Upfoningémånn, (Strand* riDure och flera, fom, fafit de äro billi* aare dn de förre, Itfwål icke 01 ja ftrt barmhertighet fot intet. (Sedan flola hemltge hederlags »platfar och tDfla cmmißiomirsr hållas, tiis man fått få blanda forten , at man med fåkerhet kan Otöra (ttt fap. Och tänk, hwad b*-tärd man löper wid alt detta, ©fall man då for den ha ingen ting?

Weinfafs.

SOlcxi ft, alt detta fund* min Herce flfppa, ont han, fom Herr Patriot t toge

på Fabrtyuertie.

ÈQU*_®) « 0 9

Boutique.

Det kttnde få wara; men eljest dr det godt for min H°we at tala i en fak, lem går Så wtda ifrån hans eget imtrefft, iänk, om det wore möjeli» Alt, at plamera Så tilråckdiga wlnStåc far här, at alt utrifes witt blefwo til inför fel förbudet; få, törhända/ det Speltes i en annan ton.

Weinfafs.

Det är en hel annan faf, fomicfe hörer hit. Adieu.

Boutique.

Hör, wånfa! ett ord ännu. SBten Jan fke om det (ledde, at Herrar SSßtn-handlome torde då lära fig Samma fonSten, Som jag för några år fcdan, wid mina utrikes refor, hörde af en rätt förfaren Äypare i Jmßerdam.

IVeittfdfs,

Hwad w«r det för en konst?

Boutique;

bmtfade, at det SKenfka wi-net blef en gång med gan|ka hög tull Si s belagt,IO_ffi) O C ffi_

belagt, och dess utan röibudit, at öfwer ett tvtft quantum införa» men Som con-(umtionen fordrade många refor större förråd, få woro der någre utlärde 2BM* handlare, fom dels infkrefwo en o wän-lig mängd winättika, dels wtd tuUar* na angåfwo det ü SRentfa winet för ätttfa.

W einfafs,

Men hwad kunde de wäl der med uträtta, nåt wtnet Itfwäl tfuUe n>id tullen eller urlastningen proberas: kr huru kunde de wäl jedan afsätt|a den myckna ättikan?

Boutique.

30, han Sade, at fedan SBtøhand* faren och Proberaren, efter ett eüer annat förtroligt famtal, (ärt tala med hwarannan igenom tecken; Söfnhandla* ren wid urlastningen låt lägga faßagema i rad ymjom, ett med åmka och ett med win.

W eiYifafs,

hwad uträttade han der med?

Boutique.

ma tålamod, få |M min Hetre

fåII

få höra. Står fcdan Probernren Stack Sm lida häfmare t åttikc kärilet, få drog ban ttl fig wid poss 2 glas, hwar* af Proberaren ej jlayte ut mer än hälften til prof på det fårilet, och Stack honom Sedan i winfafet, Som låg der naSt; Men fom ättika war förut i bäfwarett, få drog han tntet witt ttl fig, utan wid undersökningen gaf den förr lemnade åtttfan ifrån fig, ocö wifie fåiedes, at det war ättika alt* fammans.

Weinfafs.

©ådana konster brufas icfe hos off. Men bara luften hade kunnat förråda honom.

Boutique.

Det tror jag ock. 3<t/ to& ten angår, få fade han, at de wid det ttlfåUet hade ett flags fnuS, pr*p*reradt af guld och något annat, fom ägde den werkan, at de på en stund förlorade all lukten, och föüo i ett få häftigt ny< fattde,

at de för ögonens rinnande icke heller kunde på färgen åttfilja win och anika.

Wc i*W einfafs.

Det war ett underligt fnus.

Boutique.

3a, åtminstone tror jag, at det Sr obrukeltgt hoSoss.

Weinfafs.

Sølen hwar til anrcändes då den myckna åttifan, fom mtn Hette Sä» ger, at de förfkrefwo?

Boutique.

3o, de ßypnrne, fom rått lått jfn fonft, kunde af $tttfa och $ran|ft witt med någon tøten ttlfats, fom jag tcke stek weta, göra SKenfkc n>fn få godt, at den bdfte kännare der af flulle bllfwa bedragen.

Weinfafs.

SSRen med Sådan blandning och för* falfkntng kunde de taga hålfan af folf, hwilket wore oforfwarltøt.

Boutique.

Det år fant. 3ag hade ock famnia inwandnlnöen; men han ftvarade, at

en__#) o (& " n-

en SBtnhandlare hos dem frågar mer efter, t hwad ftånd köparens pung, än hans h&fa år: och at han lemnar den Senares jkotfel åt Herrar Medici, fom för ftß goda näring til en Stor del haf-wa at tacka |ltfa förfarna Äypare.

Weinfafs.

(Sådana konster weta wi Icke af.

Boutique.

Der om år jaa öfvertygad: ty jag tror, at de bår fkülle göra fig famwet öfwer, at 1 ett helt fat wln flå blott ett par ämbar rent watten, fom likwàl al* drlg Skadar hålfan. Men eljest nämde han ett rått artigt grep ännu.

We inf aff.

. Hwad war tvål det?

Boutique.

3o, at Somlige Q&tnhanMnre aldrig förfkrtftva (iimngen SRenfft, Møfel,

Bourgogne, Champagne, eUer något af De

dyra u>tnernt; meu äro dem Itkwål al-drlg förutan, nar de påfordras.

W eirfafs,

Hunt kunna de wäl då hßfwa dem

t förråd ?

BoutUJ4

0) o C #

Boutique.

Han och fler woro få utlärde, at de af ett flagé ^ranfft, eller vin de grave , gtorde hwad wtn, Som mäft ech bäst affatfeS, Så at några Orhöfden af den forten kunde foumera en källare med få många stag, fom de behöfde. Hwaraf min Herre fan tänka, at de hade en anfenlig profit.

Weinfafs.

Om någon hos oss förStode de» konsten, få tror jag dock, ingen wore få famwetsiès, at bruka henne.

Boutique.

Det wide jag tro. (JljeSf berätta® de han mig, at en fattig kypare, fem ej hade mer, än 2 anfar n» de grave at börja med, hwaraf han gjorde Bour-

gognt Och Champagne, Drog ftg meD

den konsten up, at han inom 2 cüec B år hade den Största ©ross källare, och hans Huføu / fom förut warit huspt* ga hos hans förre husbonde, lade ftg til Laquay, Äammar*3ttngfru, och rouU-rådt dageligen en caroße, at hon nàp» peligen, t fywjerhetpå långt håU, fun-

de_# r- O * # , ty

de kännas ifrån de förnäma/ utan dä hon t famawäm kom fram med nå» gra granfyfka ord. Som hon gerna in-Spädde i |ttt tal, hwilka mäSt woro bafwända.

1Weinfafs.

Stån wSl wara. SKej, far wäl nu.

(Sedan talaé gVüg od) Fågikål wid, nar de forsa <jaft ifrån £roar annait.

Wågjkål.

Den förminfkning på Tullen för Cafe-bbm, fom SKikfenS Ständer gjort, är t wift hänfeende god; men mången lärer derigenom förlora wackert i fm uträfning, fom, i hopp at winna nås got anfenligt, flrifwit in en mycken» het af denna waran. Och fom Tullen blifwit lindrad, få lärer ock prtfet fal* la, och följgakteligen winften förnim» fkaS.

Ärlig.

Har min Herre då något förråd på jltktgods?

Wägjkål.

under fyra ögon fan jag fäga, * atiS &) O € &

at jag nog har is eüer 20 fptitråd af fcemw waran,

Årlig.

©tå de ana hemma t Hatens hus?

W ågfiål.

Härföre frågar min Herre del?

Ärlig,

3o, efter jag fett, at wiü folf har hyrt (ig rtim för (lika warør i mor-ta och aflägsna gränder.

^ Wagfkål.

Hemma har jag dem wälfefe; men om någon fäger til dagen förut, (fall han åstundar något qnantnm, få fan jag alttd hafwa dem til reds.

Ärlig.

SHen, ont fog får fråga, äro de wäl alla angifna, och passerat Mullen?

Wàgjtei.

Huru fatt min Herre, fåfom ftelf handlande, ståüa fram en fådan fråao? &ller Irttru fluüe man wåi funtv» (ef* m,

em fådan< war or, fom caffèbb»

nor,#) O c 0. ' 17

nor, och mera flik:', hwtlfa wäl debite. ras, men wottt få stor tuü>afgift un» der fastade, fTulle förtuüas: ty då ha* de man knapt 20 pro cent \ bebåli, når Onföp, graf], Tull och ömlost* ningar wore afcåfnade. Och .om man tcfe wlfte medel och utwågar, wid art' dra fpeceriers tøfötfel, at antingen minfka eüer undgå Tullen, få ftu* pade man wäl Snart öfwer ända.

Årlig.

De utwägarne hade jag luft af höra.

Wägfkal

3 tysthet kan jag wäl Tåga det för Min Hecre, fom jag wet icke missbrukar mitt förtroende; men ibland oråfneiiga exempel tctU jag allenast nämna kryddpeppar, hwtlfen med hög Tull år belagd, och derföre wid inför* flen angifves för femen amomi,, fum år honom mycket lik. Cd) tu denna en* *nft brukas på Apothequen, få lärer man lått begripa, hwad Tull man derföre årlågger.

Ärlig.

Dch mig tyckes, bet 20 pro mt fan S wara18 ($

a». mø-H-mii .. .. i I. ' .'(>.

wara nog ; Ty jag och mine likar låta gerna noga og med mindre.

Wàgfiå}.

Huet| jlutle man wäl dft kunna taga |tg fram, och få föra fig up, at man lärde fontentr& crcditen? ©anner* lig fkuüe jag tnte ha störte <»««, fin* ge jag Icke afdanka min wagn och hä* står, och Hnftru min gå til fots, när hon (kulle göra någon nßte.

Ärlig.

gef fparfamt, men ejj Snålt, fom jag och andre, och betala riktigt de på (fr utgifne »ärtor, Så blir nog crediun wid magt. Och när wådret är wac* fert, och gatorna torra, få fan £r Hu* stru, fom andras, gå och göra fina nöd» røändlga befok; i annor hånoelfe må hon bli hemma.

Wägfkàl

fSMktW få wille fatj inte bit i tøtfet, när t)Ort Eorn tilbaft?. mc behagar få fäga.

Ärlig.

Och med |täl fan jag framtfäpaden

frå*_#) O (0___

frågan, om Min Herre låtit fina wa* ror förtullaS ? Ty förr än jag tmue hafwa en aln band , ett lod /peceri, eU ler hwad det ock wore, }om ouuiadt, eller eljest yåotllbörltgt fätt inkommit, ull min 93cd, förr flulJc hon flums, och 1 min lifstid aldrig opnas; emedan jag håller det förlika få iUa gjordt, at èfwertraoa den ena, fom den andra förordningen, efter de äro aüa af èf* werheten utgifna, fyfra alla til ett må!, dikets och Underfåtarnes bästa, och böta fåledes alla llfa noöa efterlev was: derföre kan den icke mindre råk* nas för en tjuf', fom rorfnllfar den Tull, fom kronan med rått ttlfcmmer, än den, fom tager ifrån fin mcdbor-gare det han med råtta förwärfwat

Wågfkål,

Den fom tänker |tg til at wara få ömjtnt, tre* jcggöfbåSt, om ^flnal* drig Slår Sig til yandclen.

<Säg icke det t Ty jag känner myc-fet godt och famwe^sgrant folk ibland oß, fom aldrig h<* hjerta/ at antingen i bedra Arenan, eller någon enjltldt; och 1 ^B 2 må20 $>) O ($

må derföre lika wäl, fast de icke föra stat/ fom de förnämste i Støket.

Wågfkål.

3a, hwad menar wäl om Goid-freffer då, fom aldrig lånar ut någon daler utan 7S pro cent, och wäl mer: och hans wärlar äro alttd 2 cUer 3 mark på Øitfsdaleren dyrare än alla andras ?

Ärlig.

3ag menar, om han år få Sattt* wetilös, fom de fåga, at han nog blir mogen, når hans tid kommer.

lVàgfkål.

Men imedlertid står han ftg wäl, tch hans Huficu förer ftg an, |om en

af General Staternes gruar.

En Gros oci) Minur,

Minut.

sftu behöfwer jag en 20 läster ©alt, fan jag wäl fä det t morgon?

En Gros.

Sm kan m,a 6 få (ånge, ttlé mitt ftepp u Fortune fommerhemom 14 da* gar ifrån Beurdeaux, ty det har redan

Pßtfe»_®) P'-(& 2»

passerat <6uno«, Dä 9ti tan ra få myc-fet <£r behagar.

^ Minut.

Det är wäl. wi! fdga min Herre, at jag wäl har något ©alt inne, men det är bara rent ©panfkt, får jag nu några läSter granfft och stå der ibland, Så fan jag Sedan Sälja det for ©pan|kt altfammans, då profiten fan blifrca något större»emedan min £er-re bäSt wet, at det ©patifka är dy-rare, hälst fedan de 2ne farar*

ne U Bonne fot och ? Aliiante fotßtll' geé i Kattegat.

En Gros.

<5å brufen den fonsten wid wi-

I uuteringen ?

Minut.

Huru (kulle wi wäl lefwa, feöan Handelen blifwit få in|kränft, om wf icke forfiode fådnnt, och at Stryka |ter* dtngen eller tunnan med ett frokugt träd, fom går ett stycke neder i kåri* let, och fler Sådana hushålls grep. Det ar ju få, at h»ar och en fyfla , 5m» bele och näringssätt har stna wissa i konster, at på behändigt och fkickeltgt i 35 3 fätt22 ....# Q O (# _

Sätt hielpa ftg fram? De fom nu icke äro behändige eüer flfcftltøe, at ftnna ftg, Då något år at förtjena, bUfrøa üfle tagare. <£!jcfi hade aldrig Bak-fing Sutit Så fart i ryggen, om han tcfe, når någon enfaldig köpare fom* mit och prutat på hans dyra pris, wif? at fia alnen i hela stycket, och fwdrja , at ban et f|eif hade det för få< dam föp, då den enfaldiga token tdn« t fr, at han fwar jer om en aln, när $akflug dock menar hela fiycfet: derfö-u föuer han, och ger dubbelt emot deg wärde.

En Gros,

Men är,inte det, at fwärjä emot amwetet?

Mintti,

C fatnwefet * - - - Qd) hade tcfe Matt fide k i fina pojkår lått ftg, at tnata med en krofüg tumme, och fåle* m fi uf

ra på hn>ar alt], Så mycket, fom Ofllfrøe tömmen år lång, få hade wäl tcfe fcelicc han haft fä stort capit*i at üoi'j,i ni^d.

En Gros,

3* / jag hörer/ at 3, fettat

}dlm-0) o ($

Mimttrare, yafroen <£r förbehållna en hel hop fonsttga nårmg&me&el.

Minut.

Huru mycket ©alt wänlar eljef! SRtø Herce med det första fkeppet ?

En Gros.

€©id pass en 6000 tunnor.

Minut,

Der på lärer falia en anfenlig tutl?

En Gros.

ffti har rätt der uti; men forstg* tfgheten har lårt mången, at ej §lf* wa an mer än h&ftin.

Minut,

efepyarcn måfte ju upglfwa fitt

Comoijfement, och befwär jfl det ? En Grof.

3a wifl.

Minut.

Huru kan då hälften allena up*

gtfwaS ?

En Gret.

Sn förStåndtø Skeppare 5r altld för-fedd med 2 ett ftörre och

23 + ett24 &) Q («_

ett mindre: på dec förra fwår-jer fkeppa-ren, och efter det fenare tullar redaren.

Minut.

Men detta fynes (eke Särdeles stäm* ma öfverens med den starka upjtgt af 23etjenin£en.

En Gros.

Den f!gl cck lefwa.

La Confcicnce ocf) Goljfrcßér, La Confcicnce,

Hwad ffrifwes ifrån Jmfterdam?

Goldfrcjfsr.

Min Comniifionaire berättar, at

Ofrppef U princetfe, lastadt med 2Bin

och styckegods, stött på i Canah», och af eu fräte wåfllig storm flagité i stycken.

La Confcience.

Det gör mig rätt ondt, och jag :be< klagar min Herre af hjertat.

Goldfreffer.

ar min Herre rätt mycket e£/i-gerad) fom behagar taga del i min olycka.

La Confcience.

Det war wäl atfecureradt ?

Gold*®) Q (@

Goldfrejfcr.

a, dess bättre! til dubbelt emot både ffepp och last, fom til större delen bestod af de Sure och omogne winerne, Som wdyt i år, hwilka man |fått för billigt pris, och |telfrøa fkeppet war Så gammalt och bräckeligt, at det ornö* geltgen funöe fiå emot den minSta storm , mindre nu t höstetiden gä lyckligt igenom.

La Confcience,

Antingen war det a[fecüreradt[HolJ land eüer ^ngeland ?

Goldfrejfer.

På intet derå stället.

La Confcience.

Hwar då ?

Goldfreffer.

3odet hade, hwilket för wffia erfafer glöder mig, stna bm»rdeurer hår hemma.

La Confcience,

Hwarföre gläder det min Herre, fom efter mitt tycke, fnarare borde uø« wåcka medlidande for hans landSmänn? ty hwad mig angår, få tyckes mig, når en fådan olycka träffar en Utlänning, 95 s det2 6 m) Q (#__

dee gör mtø hjetteltg ondt; inen än mer fxDröfwat det mtg, DÄ det råkar en af mina medborgare.

Goldfretfer,

Det kunde få wara. Men * *

t,a Confcienct,

Hwad Men?

Qoldfreffer»

Det är dock en ibland dem, fom jag gerna unnar denne Stöten.

Lä Conjcience,

går jag wäl (cf at fråga, hwilken tet wore?

Goldfrejfer,

3ag wü just icke nåmttaöonom, ty *«

jLa Confcience,

Hwad har han wäl gjort min Het* te emot, hn>ar med han en fltk håmd* girighet förtjent?

Goldfrepr.

3o, han har få ofta mttt mig tit förtret, at jag fwurit i mitt finne, det 1 hon en gång ffnUe stupa fulibytta.

La Confcience.

hända , at det är Mig, fom

altld f&ljer fina røarlar för kndttga)~te prifet, och fåledes öfra dr i»lln H^re til hinder, at få ftegra jtna få högt, fom haa gerna wille.

Goldfreder.

3<»/ fåger ingen ting. Men * -

JLa Confeience.

#r det han, få beklagar jag en få redelig mans olycka, och det få uprik* tigt, fom det händt ung f|rlf. Det endaste har wid ar dock, fom fägnar mig/ at han Sitter få fast i fadelen, at hwarken denne eller 20 andre Sådane puffar kunrta kasta ho-nom dto.

Goldfretfer.

Men är det mögelfgt, at han år få wålmående, fom folket tror?

JLä Confcienee,

3a, Snarare mer, ån mindre.

Gtldfrejfer.

3ag hade fåfert trott,. at det endast warit några okunnigas inbildning* och at det nu måtte yppa fig, huru de farit wiü, når ban af denna stöten tom och

begåvade cedern èotiis,

La Confcience.

Sftcj, tro aldrig det: ty fast många andra , för mindre olyckor, och ibland for antina.en dütade, eller tör hända få* tame,, fom efter deras egen anldggnfng jkedt, endast at få lemna fina creMto-rer en del gammalt |lrap, fom är dem til laf], fättja nycklarna i dörren, fedan de aömt det redbarefta undan, få jket defdockej af bonom, fom är få redelig t all fin handel, at han aldrig t»fü up* fåteligen bedraga fin uäfta på ett enda öre, mindre på få Stora Summor, Som löpa de handlande emellan.

2tødra Inträdet.

THcatren förehåller ett ScpmanS Gontoir, der be»

tjenter fittja wb åtfftKtøa bord, fyflofatte meb fina papper. Dd) andra komma in, begara detø kopa tcaylar, belé laita pengar.

f£n ÄopttMne^Setjent.

3ag flal öälfa ifrån min HuSDon* de, han begärarköpa en SBajrel på | Hamburg.

Contoirs- 2jctj?ftten.

Huru fter |M han wara?

2söpm<?n«0&etjenten.

6000 ØltfSdaler Banco.

Contoirs - Tbet jenteti.

3a, ^{fsdalerngäüernu 42 SD^arf.

2&åptti<»nø*23etj«nteR.

Det år alt för mycket: ty 2Bå?el< courjen har ju fullit, få at man på läng ttd icke gifvit mer ätt 36.

Contoirs'l$ttienten,

Det låter ftg icke göra. Men han behagar tala med Herren ftelf. asifarme*

Ranten; fctvar Goidfreffer Sitter.

j&opmanß^ecieriten,

Mtø HnSbonde har fändt mig til j^rr Goldfrejfër , at tèva en rcäjrel på Hamburg, stor 6000 SRtkSdaler; men 42 Mark SKifédalrrn är alt för moe ket, ty Herr wàxti har fålt deffa da* gar for 3tf.

Goidfreffer.

Det kari wäl irara, mitt Sam, men tör hända, at de komma med protefi tilbaka, fom det förledet är gick med Fallit fom fälde för få billigt prts, men förr ån man wtste ordet af, fä for han fin kos, och de fingo intet annat ån

futa3o) o) 0

jtna wayiar tilbaka ;med mn accent. Och fom ingen lärer twtfla på mt«a nålars rifvet, fåmåef heller någon undra/ at jag fåljer dem något dyrare.

Bopnuine/Öetjenten.

Hår är den begfata fummm. CSar få gunfttg t och ifc mig få.

Goldfrejfet pafnar ocj) fasec;

jaa fer, at här dt rif tia fummA

går fcwwm en ©edet, den $>att tager går Ht. tfn tüåülate.

Sehofwer Herren någon CGßayei på Hamburg?

Goläfrefft?*

Hwad gäller smtsdalern? och tretti marfc

Goldfreffer.

m, tet år för nwcfef; t ch alde* les famwetsiöft, at beqårat denne tu den, fedan QB&tUcourfen få mätkeiigen fallit. SBfüni hafwa 34?merger jagicfe. WàtUrtn.

§tej, hatt fal|es ej tmm, än jag fdgty ty jas får fcet allestädes, muxt.

æn®) O (@

I4tt annan tT74tiore.

ßnn jag få en SBärelpå Amfterdm?

Goldfrejfer.

Huru flor?

man arc»!.

30000 SKtks Daler c*?**/ snett hwad år prifet ?

Goldfrejfer.

Det är frcårt efter flora wåtfat denna tiden, få at för 2 poftda* m fedan måste betala få odräqeligt, at jag ej

törSnämnati dockiffaimifåSftlks* dalern til 41 SÖtarf. 3ag göt mig fam-wet af at taga mer.

ttlhtlaren*

Det må Herren roift fäga"; ty jag får en ØWëdaier émm til 16 på andra Ställen, cch (Tau nu ge 41 för en SWS* daler eourm.

1 Goldfrejfer,

3ag Säljer ingen Riksdaler Um uti? : der 42^fiarf, och i få stora SBtølar gäl* la de här ttäftan lika. Och twiflar jag på, at 3 Pä nnnat ställe får någon mefr ! den fäkwhct/ fem här.

ma32 #) O (#_

tnàtlaun. Sftej, få mycket ger jag tnte. ©år«t,

men kommer jlrap fii&aka, oc|) fager: 3

be|tnnat mig, efter Poftett icke tillåter, at jag dröger längre, få må jag behåU la honom, fast han är dyr.

Goldfreffer.

3a, jag har ock bestnnat mig, at SRikédalern nu kostar 42 Mark.

tYlàtUren, fagta.

De t bu matte fåenolycFa, bin gingbuFcr! Det lärer då wara bätf at icte pcufa längre, eljeft Stiger det til Alterum tamm. Här äro penningar»

fan jag fä da? ©erfconom nå^ra papper. Goldfreffer räknar.

100,200,31*000. Detårrikigt.©i

här är SBà^elen. #an får åt Mäklaren ett papper, det [jan tar ocI> går ut. ©it annan kommer in med oputfade ftoflar, fom fjàrißa ned på fmala benet, nog flàcfota- kläder, o cl; orena linkläder, men nagocluru fca fiådadthufwud, od)fager: fydt fytVi Gold*

fnfer låtit w<tøa det 6ilfret,fom jag lände hit?

Goldfreffer? .

3a, det wäger jämt 3000 lod.

sn-$) o c @

33

Slöfenhlelm.

Det lärer få wara, fy det ståt Så

flå ttlftt $arS inventarium ♦ och är Wt

Det (tSta, fom jag har af både loft och fast efter honom, fian jag rå låna tfoooDaler der på?

Golifrefity.

f SSehüt uns! 15000 Daler på 3000 [god silfwer år s Dalr. lodet»

SVöfenhielm.

èi Daler lodet? 9tej, det är for

1 ctuelt \ tj) BArtqüen get jU 4 i derföre

(kulle jag, om han wore open» heller låna der 5 men dageligen > at man får intet förr, ån flutet af FàntArii Månad / och få långe kan ;j.ag tete wånta; ty det åt en hop feif, fom lig-ger mig på döcama, dem jag hit intil rneb

$Laiba&trABamenter hållit tådan, få länge de fotmmt 2 cUes stlliffa;

§ men54 &) Q C 0_

tnen nu, när de komma enefauadront,

cch ställa fig llkfom en ordre de iataille,

få är ett stift aewår för fwagt, at staf* fa mig öptmsg.

Golrlfreffer.

Det kan wäl wara; men för mer tages det ej emot här.

SVöfenhielm.

Hwad begår Min Herre då t rån* ta? den i proportion, få börjas jag redan frukta.

Goldfreffer.

Hwad räntan widfommer, få ftøll ten wara drägeltø, efter /ag har nå* götlunda god Säkerhet, cch tete taga mer än if pro ecnt.

Slöfenhielm. <5a$ta-

7f Pro ecnt. 10 c t xøat obarttiber< tiøDetcti ccl) fttaü-ctcrt ifrån f]dfvoa afSrunben. &st.. Det är för mycket, i

Goldjreffcr.

Dock på det fåtfef, at de 69 dragas af nu Strar, och at panten, om han e|

På__®..) q c ffi _!?

på utfått dag inlöfeS, är aidcles för-fallen.

Slöfenhielm.

Det äro för cmUa wilkor, dem in* gen kan ingå.

Goldfreffer.

(Hjeftffer det icke: ty penningar drö o g denne tiden angelågna, Så at om det icke n>ore derföre, at jag kände Min Herre, få gåfiDO jag, icke ut mina penningar för ett fådant lapprts mcrcfe> når jag af mån* gen medupräckta händer fåriöo f ro.uns.

Slöfenhielm.

3a, jag år nödfakad, at taga dem mcb de iDilfcr, fom jag kan få. ©ätter

føner, |Trifrøer obligation, tac penningarna,. cd* flår ut.

6n ^onde^Dràttg

SRed walmarS ftoja, piil-i bäret, kommer in, ffupar om tröffelen, faller.fram ät ..øålfmet, f%r up, torkar fig i aftftftet mèd (kortet af tröjan, fmjter

fifl, tfritfer under armen, odj facjer: beer cm

förtänkelfe, ja kommer få propo tn, ja å nyss fommen t? stait tier ifrå, å* ja å fnte wän we håle Små tro||ia* na. oftiaé fulle ja gå Wt å fråja , ess här inte bor uåen, fom beté gu<gul# $ 2 guuflulfot, äUa gul* gu]fjura, aUa yiofl KWfl?

Goldfrepr.

Det lärer wara Goiàfrejèr, fom da frågar efter;

JDr<fnø

fa/ 9itf-àtt-dBdlVälborne Herr Munßör, sm hitten påat»

: , Goldfrejfer.. • • I

HwadwU du honom?

SDrdngeit.

fWr Herre wifte mej hit, å fae, at här bodde en pro pmefs; nej dä wa inte [fc m pra>cetttare. 3a kommer få illa ut må denna TyfTena, å ba mej fråja, ess hnn funne få låna nänoa pänga.

. . () Goltfrejfvv ':

Hfrad heter düt Herre?

Sa. mej iynna, »a tro ja då fom* mer ttraivKxå tofet'tutti* ja / at ett bnmic/ft/)mtf;wa da. >30 lan mäj ft, rØmiM(. i 4 en we.ler • " • 1 " kår_ &) o C & 37

tår., må SS tro, å tnte en täcken gnofwe, fortt min förre Husbonne: |%r drnne tan äta op få möcfe en omäll, Som den andre kunne foatøela Hushållet mä en hel 3uL

Goidfreffer.

$uru mycket wili han ha?

JDrtfngert;

Hatt fae, at han weöe ha 1000 Plåta; men han fae inte, om dä fulle »va fira dalers .plåta, eda try dalers jMåta, eHa twå dalers plåta, e[fa- fm* I Plata. ' .

Goidfreffer.

-HafduPatU? f Hwar fulle ja ta den?

Goidfreffer.'

©ände Herren ingen med dfg?

i «r» jövdngen.

i Hw# Suöe han fånaa? han har fn« te mer, ätt en gammal half, Som han lare bruft stöpa fuler igömen, ß ttu

$ 3 få33^ ®) o C @ _

fd lof å bära hornen unner armen, ont dä ä aldrt Så kält, för om ban fetter hornen på hofwet, få fyns håret hwttt tgörøen, fom han hae fulfkabben, å tn hårpung, Stor Som unn låspung,

(tar up «n fioarter f?mpung meb en wafføötMåä fore)

en gammal rået, en wäst utan ärmer och bakflöcke, ett par böjrer, 3 Sttumper mä hulpå,å ett par Sto må en fprttc fen häl: å tnte derå får han mesta, för då kommer han aldrt på nåen fålla» re, eUet riået «/*- hus.

Goldfrefftr.

3a $ hålfa din Hera*, och fåg, at han får tnga penningar.

fcr&tgen.

Dä wa fant, han har nået mer, fom ja glömde. Hm har strå fmä facken af ena fljorie.

Goldfreffer.

&<m tnte mer?

JDcdngcn.

9lef, hwafTahanmämer, når han har lite te hwar ärmen, lite fring haU fen, å.en liten lapp fødder bak t wåsten, at

di fom gå ätter hornen inte fta ft

dålig'

à&) O få 39

dåligbeta 2Hen om hatt

funne waåf må nået åf detfa, håcfet welen 3 då ta i pant för di der pen» gana, för han fae, at han weüe ge er ub'ttb'ubli>ubligaft0n på 2000,

Goldfre[fer.

. 3a, hwarföre icke på 4000 ? fag at han får inga.

2Dr4ngert. €agta.

Bä ä tämelta fitalt, à roa täb* der om nånna Plata, fom de inte ßort brv fäj om ner frös u§ / featt i>e fø fà« fcäfo* feMana, fom ä fi lattfardiga à fora ma fäj. støt. 3« få blin i fre då. ©år ut.

i£n Poet

^ gammal aUongcjperuquc, frøart råcffull af dun, •d) $1 påarmfråaarna, fickorna fulla af papper, at ej J^cfet øår igen, kommer iit med ttågrapcdantijfa com-

plimentcr, OC|) l)äüet féljande fal. 3ag/ fem i

många dr burit namn af den stora (Budett Apoiiimt @on, upfoStrad på den höge p/W» ibland de 9 fystrar, eller få falla-de Mufas, och få ofta hfat, läffat c ch froaifat mtn tunga afdenföta,behageliaa och ljunga faft, fom fly ter af den undergo-rande hwar af fast otäfneli-

64 ge4° .....»)-« C 0____________

ge ^er tå; t lif fom en undergörande och vöudemmeltg kraft, fö> wåga och fiytkja, at muftcern, fjujtßa och an>å< t>a, Så at tcic illenaft de lefwattde blif* wit intagne, rörde och bevekte; (en af

Cmitoirs iöefjefitcrne fager fagta; mm bc †U*

ße brn&t fcocf, fom ©etter), u an stockar, träd och stenar hafwa iiffom fått anda, Uf och rorelfe, 3ag, fitger jag, fom få tånge wørtt upltrwad af dessa hlmmelfla fngifwelfer, och, t kraft der af, fnapt låtit något lik komma i jordea, hwarS graf ej blifwit hedrad, ^frad och beftrödb med mina Sorgboprepr, eller nåaot ägtenffap fperts, fom ej Con-trabenteme warit med mfcta fammun* ståtade kranfat förenade och tøopbund* ne, ufån at tala om nyårs, namns ßch födelfe dagar, på htøilfa jag aldrig forfummat at utfprida mina -voma pro-fptritatis. 3ag, wi II jag fàga, kan, bor och måste tcke underlåta, at wifa mig på denne dagen, fom har den lyckan, at wara hedrad med Min Her* res namn: ett namn, fom ©uden Mercurius f|eif låtit tectna, utmårka och upfltifwa, de handlande til en efterfyn, upmuntran och eftecdömme, med\

_ ... #) o C # 41

gyldene bofstäfwer, fetten cch caraBwer: ett namn, fom upwàcker hes Imtrø» män en täflanat träda, gå och n>àn* dra t få roärd hederaf och bcromltga

fot|pår t (§år börjat fytn fiamma, oc|) kommer icfe langer, utan tar up ett papper iitu.r fickan-, |war af fyait lOii bet öfriga, 3iopac fOtfpåc , fOtfprtt)

tü rifets gagn, nytra och commodum men hos urländningar mifntnfamhet, afund och jalouße. Hvarföre jag, icke at tolfa iiittt geme, qmicköet och ingenium', utan af &ögaëittlng,n>ördnad,re/^#

Ocy Generation, hat förrättat, {Tf t flint OCf) componerat dessa feliciutions Nerfar.

Siacker fram ett papper , l)\miUt GoMfi«icrtar emotf, i ger ^opm'2 pieces, oct) fager: tdCtül røUt

, Herre för fin godhet, men nu har jag i ingen tid mer.

Po? ten gar Ut niob fina förra comp!;ment?r i ;.ödS> fager for fig fielf. 1&tt MMtt gåttg lå'

ter jag Pluto fjelf ffrtfwa »en til ett fåbau øniare, fom ej forßår at fflWja wàibc på bet, fom åt ! Urbt i^attø 2 pisces tunna icfe be* 'tala bet J?ufVmibbryr jag lyaft for en etiba rab i ben lßrbe orationen, mtnbre y>erfcrm, fom jag gaf bonom, ocl) icfe gorapø af ett l;war. tUm <£ s jag42 ®) O (&___

|ag onffac, at l)an ett gång jlttpabe full, fom attfcra fåbane, då ffriUe jaet icfe wara deri (t||é fom ropade:

tercAt! Per/dt J

Credje 3nträdet.

GoWpieffer, Slagrut», A vanture, ClairroyaM ei‡ Par de£ 2) t eng.

Goldgieffer.

Det måtte wara ett famwefSlöS 3ude den Goidfrejjer, fom för stn Snål< het aldrig borde ltdaS i SRifet: ty Såda-ne blodiglar göra icke annat, än af a* dras blod Suga fig Stinna. Tänk, jag begårade låna looducater, och Sedan han länge hade nekat, |å stek jag änd-teltg med de wilkor, at gifwa honom förskrifning på 600, fast han icke kunde twiftø på riktig beta!ning,då jag förfäkra» De, at jag nu war redan få färdig med min fonft, at jag, fört ån desse penningar woro förtärde, (kulle göra bättre <8u!d, ån der ftnnes t Af en, och at man hädan efter icke Skall mäta min àgendom meo tunnor ©nid, utan ma

tioner.

Pär.@) O (I 43

v-' 1 1

Pär.

Hwad lärer wål Herren då fråga efter 300 duc äter mer eller mindre?

Göldgieffer.

3a, det är fant: ty då räknar jag en fåda» ßmma icke stor nog at ge min Dräng i drickspengar. Dock fan jag ej unna dem åt en |tidan, fom ej låter stg nöja med huden, utan förtä< rcr både kött och ben på andra.

Pär.

Sötett ffutie inte jag då få tjeua hos Herren?

Göldgieffer.

30, må göra.

P2r.

Men jag tror at wi wänta, tiis första fmältningen år förbi.

Slagruta.

Det är en himmelffriande fynd, 79 pro cent emot pant, och efter jag ingen hade, få wille han icke betro mtg en få lumpen fumma, fom 3000 plåtar, når jag lofwade honom med hand och mun, at fofa up ett få rtft Itlfwerstrek, at

det44 m) O C %_

det med ringa förlag fkuüe rlfta honom mer/ än aUa hans orättfärdfge merejfen.

Pär.

Det war wiSf obetänffamt. Men har Heeren föf t länge efter det Streket?

Slagruta,

io eller 12 år allenast*

Pär,

Och nu funnit det?

Slagruta,

9tej, juSt tete ännu; men Så år jag itu fa når, at lag icke mer fan t wirta der på.

Pär.

Menkunde icke Herren fatt det i pant?

Slagruta.

tror du wäl, at den girig* heßien tyckte at det war Säkerhet nog?

Goldgleffer. .

' <£n fådan borde icke aüenast drif-was uittr landet; ttøan forroifaS werl* ten. Och jan undrar på, at öfverheten låter den lefwa til ;få mångas jlada cch förderf.

Avan-_@) o :(® 4r

Avanture.

Min Herre har rätt: ty t5nk tag

wille fte Goldfre[fer för lumpna 90CO

Dalr. mitt gods Penntøglöfa i pant, fom fast det nu år t Creditorernas hån* der, fnnrf ffall komma tllbafa; och hår förinnan låta honom få irøecfninø t,mtn lön.

PhW: :

©tår då dèn för ingen annans råk-» tttng förr i Säkerhet?

Avanture.

i Det äro wäl 7 eller 8 stycken, fotjt 1 förut tagit inteckning der uti; dock tan han hö# om 10 år ha |lit igen.

Pär.

! , Men om Herren Inom den tiden n>andrade åt é tomheten, fd tror jag , knapt, at ttågon af aüa roåta ad-uoc»-; ter jtuUe åtaga ftg, at der arfèra ßans fak, och fåleDfé torde han mifta både cApital och ranta.

[1 Avantute.

1_ ©ef fan wäl dndtelfg få wara; men I han tnårre dorr funna tro , at man för j en lapprté fumm, Som på en enda afc ton kan fömicwS, itfe lärer rymma rt«

fet,46 &) Q (0

ket. Derföre år ett Sä odugeflgt ffnrti icfe tD^rdt at: lefwa, utan borde of öf* werberen, androm til warnagel, exem-pl ar it er stra|faS.

Pär fast*»-lag wet icfe, ^wilgett af alla fcege åt »ytttgaj|: ty mig tycfcs, at Goidfreffer àt ett mat, cd) at be an*

tre buga til intet

Clairvoyant.

3ag bar ej utan förundran hört <£r, aode Herrar, få fritt tala en Stund om Öfverhetens fkyldighet, huru den bor» de dröpa en, och landförwlfa en att* nan, utan at befinna, det en få mtld, nådtg och rättwiS Ofwerhet aldrig låter någon ufån laga ranfakntng och dom bl lf ma Straffe d. Och huru wiU man ranfaka ech döma utan åklagare? Och be wiUåflaga utan rottnen? Och hwar åro witnen at tilgå, når alt fter, fom de Säga, under 4 ögon? Men at öfwer* beten fcatar, och gerna (kulle fe Sådan* landSförderfmare, fom intet annat äro t en revtihhqut, än fräfroetan i en

Tropp , bortfkurtie och utrotade, är f lar t nog af den halftimma gag, fom emot ett-fadant förderf är gifwen.

Av*n-O) 0 0 47

Avcmure.

Men Sådane äro ju land och rike til Skada ?

Clairvoyant.

Det har jag ju redan faat; men man tror llkwàl, at desse plågoandar icke |woro Så talrike, om icke mina Herrar,

' (

wo dem tilfflüe, at få fi»r stna uiåu* te penningar alt hwad oe begära. ten ene Dar, i hopp at göra si rök forwandlat alt \\tt arf, tøoit> i^an af andra fått borga, men dock i löf Skadan blifwit tlotøcc, an at, om tøan ågde hela twrtøen, han frjrøfte den tiup, för at ^aina ftna arfvingar några 1 fytngtMC och en hop förbrände dågiar. t&cri andre arbetat i många år, utan at göra något, och få länge Soft ®uld< ,;och eilfiDcrftref, tils han står i fara, i] at få ett iiret om halfen. Och den 3die |[Warit med t alla lag, tils han ej blir Ii* 1 den i något: få ofta tratter^ andra, at i han nu får ft»älta Sjelf, fedati arf och 1 lön Sro i tre dit or em as händer, men hungren i hans måge. Då intet an» nat medel är öfrigt, an at låna hwar det fås, och at glfwa hwad fom begå-

resg_€t) o C 0 ••-

res. Och Goldfrefer år gerna wtø få* dane ttifaUen ttlftiipes, allenast de baf< roa faferhet t händerna. Men få omöje* ligt, fom det ar för er, at åndra er lef* nadS art, få omöjeltøt är det ock for mig, at med förejlaUntøgat rätta edra fanfar. -Afa».

Jjerdé Itttr

/IdfrejTcr ecj) deg grtfr t :

3 £ffférm&dag,Mtø$B5n,wäntat g fremmande'. M) |ag har inka fpel-engar; t^rfåne tycker du ml fae ma om, at jag ßåui Contomt och tager nå« got litet , få mycket >. Som jag plågar,

©ar in på fidan af- T^atret?, ed? gömmer fedafr føétt'. gmsdlmjb" fålar' ooJdfresfer for fig ftclf:

Bet irnågöiffor ** * fpelatidede (Dwifotëeit l;>a fàtèftoaWre, fom férftotecale, †>tt>àd ert MlØàtlUn fottjctta. $Jet ar lnapt 2 tnåstadee fett, t>ort ffcr ioö ducatfr, fom nu re-datt to fttgtfé, få at *aQ Zmpt flippcr føtttte tfteb ööb ducàter Oth aret, at ffåfa bott bara t fpel.

(fölfc fig k? w imt, at Peruken far ä fred.)_ffi) ° t ^_49

<£)ci) tøwafc fM ivät icfe de* andra l^iøt^åSIet då dra ? få at jag årligen icfe Sommer tit med min* dre, än 60 eller 70000 sÖaIr,(Dcb om jag tode fra det gagnet at mill ^utfrit, fom superkrok i)at af. (tö, få wille jag ingen tmg fäga: ty då franftter i Lontoiret, örar |ma U>äjr* lar, oct) lånar ut pengar, få är frort lit få fyflofatt på flis fida, der foi£ |Br, fom wid en marfriaö, låna pengar, od> betala mterefen. (Del) fajl öer äro få många, få är fc>ön öocë få fntdig, at i)on aldria fläpper in \ mer ån en i fänder, od> «r ferm i fina 1 räfningar fom £>eit bäfia Bo^ålla* 1 re: ty Dennes tX>4rel Courf flår alttd ;li£a, 3 ore på Plåten i wecfan.

grim kommet; tilfcafa, ort) fager: <St tttt,

1 Min 3Ban, at jag icTe tog mer åa , jag plågar.

Goldfreffer.

3a, lag Set\

Srort.

D«t må tro, Min m.nt at stlfr f 5lerkroks Hnftru, den der * * * Som ej r duger tu annat, än wajla pengar och

..-...' © taga) o (@

taga pant af fåcingar, reste förbli t går, präftigSom en furstinna: hade fått en Halskos af jouDekr, fom ej war liten. Och tror jag just, hon gjorde med flit, at låta mig fe stn granlät: ty når hon fom hår mitt före, Så lade hon stg half utom wagnen, at jag måtte få fe henne; men jag drog mig in i fönstret, at hon icke fåg mig: och fan jag fannerlig bli mjåltfjuf öfwer en fåöan,

Goldfreffer.

3a, rått en Sådan.

$rurt.

Men nu wet jag en alt för tfön

HalS*roS bos en jouveiemre färdig, fom fåger du åt hennes, och kostar icke mer ön 3000 Plåtat, och om jag lågger örhängen ttl, Som nödwändigt böra tüöra tned, få kan altfammans fås för 4500 Plåtar, hwilket jag ändtelig må* fie hafwa til nåfta Söndag, då wi kom* nw i coüation ttlhopa, då jag med nö* je lärer ra se/ huru hon ftøtnar,

Goldfreffer.

3ag hörer, ©a3ta. 2>ett matt ät lycfeltø, fom får en ^uj|ru, fom

nåflOr*_ 0) 0 (ffi_fi

nagocumda will bli mom fitt f£and, oct) ej i fåfanga tnfla meö alla, el* ler flyga öfwer de r<$rn4mftc; men jag ftacfare 4r wifl oiycf eliø: ty aldrig får min fe eller l?o*

ra omtalas något ny£t på de få c* nàw&t fl4lleti, forr ån Rennes, fr fi: det tilforne warit det ratefia, icfe mer duger, utan annat måße t fiàl* let; cd} få fnart Rennes Itlar få nå* got fådant, fom finnes i dennes f>U8, få 4r Rennes Odugeligt, oeb b4t* tre måffe ftSpae; fa at det werfe* ligen borde wara infördt i £age?t, at den fom fått en få ftnnafc firn, Utan difput pnge cedera bonis: tf nefar man tøenne, fa får man antin* gen tøårda orb, eller fura miner, el*" ler ocf blir l?on fjuf, ocb får icfe |>4lfan igen, f<5rr än l?on fått fm wille fram, då man på fopet får betala en alns lång jpothekare-tät* ning på flagwatten , guldpulfwer, droppar ocb mer fådant, fo r. nod* wandigt måffe lyàmtae, få fhart man icfe will låta en ycocb fåf4ng wilja raja i galop.

D 2 Sm,) 2 ff) O (ff

Du kan aldrig tro, Min SBöu, hwad för fkona ©idenSapeter jag Såg i går, fom woro gjorde til ett förnämt Sus; få at,

Goldfrejfer ftgta.

XVi\t det icfe det, jag fade?

Stfår fia tat érat.

Sruit.

$njkönt jag förr tyift om dem, fom fittja i mm fängfammare, och äfwen hållit dem för jkållga, fom äro i för* maket, jag un lif wäl fått likfom en leda til dessa rummen, och fan tcfe trtf# was der, förr ån dc få annan klädning: och Du lärer wäl ftelf|tnna, når alt noga hrcart för fig betraktas, huru U* tet det ena fwarar emot det andra.

GoJdfreJfsr.

fan icke Se det.

Stim.

Och jag fan fannerllgen icke mer føfwa iden fången, förr ån både Stäö-ning och gardiner blifwa änOtfl&e.

Goldfreffer,,

Sftej, jag tror nog,

Stttn*. ffi) o (0 -rt

Snllil.

Du fan aldrig föreställa Dig, Min SBfat, huru wöl det fläder ett förmak, at läia fättja fpegeUglaS i roäggatna ifrån tafet ned til gåtfwet, i fiäUet för andra fpegl^r.

Goldfreffer.

wäl hända.

Sn».

Och den ©pegeien, fom fépfesförle-det år, war wäl då nymodig; men är nu få alddes ur bruf, at jag iufl bly-ges för honom, då främmande kommer.

I Goldfreffer.

3cke undevligit. tüart tro fcetta icfe fan ba famma wer&w, fom ett qwacrfalftrares pulftver, od> fnact fättja en flwlfot pà eit ärlig £arl?

Srun.

Och den Bhreauen, fom är i min fammore, mäfte jag ändteligen flytta på windén, eller låta fåttfa honom i jungfruns kammare. Han war wäl i fjol, da han gjordes, wßcfer nog i men

D 3 nttS4- &) o (#_

nu ha de dock upfunnlt en helt artiga*

tf f*$on på Bure auer

Goldfreffer.

ja. £åfler fig för öronen, cci) fager fasta; undrar, om idre raden fnart Sommer til intg, at oc£ jaa blir ur mode», oct) fàc flytta i jtallet.

Srun,

2lch! Min 2Bån, har du øndt?

Goldfreffert

3ag får rått nu.

Srurt.

Så eüer röda rofor af breda franjla bandi manen på hästarna, må du tro, Min SBån, fe alt för wäl ut, och ge fådatt upmärffamhet, när man kom* mer åkandes.

Goldfrefir.

titan twifwel. Men mm mao.e gör den upmårffambeten, at Dan bchöfwar ett ffedblad E[[entU atfiara. ut.

Sm*») O (0 V

$etme Inträdet.

GoUfreflrr, Thore,

i hare fommer inspringande^ , med lidret ifrttifi ånfiatetf fer icfe Goidtietfèr, flannar cc|) fager:

$år jauitebltt fre, fa aer ja otn a tie» na här längre, eUer yrøa (ka min rygg bå*, ra op Herrens flora t anser på ftna peuaa? eller hwafka ja ta mot de många (kåls* or, fom de wräka ur fäj på honom? funna de tcke fäjat åt honom fieir? men ja kan tänka, de wela ja (ka båra fram deras ffott<kålfwar; men ta tnåi hunna om ja wll wa deras påftwäjka, å inte mins ja heller alla de stygga namn, fom de kallade honom.

Goldfreffer.

HiMd år det du fäger, Thore?

Thore.

(Stoker Isåret bak om or at, cdj) fager:

91 (t, a Heeren der? 3a fa jer wäl tcke få möcke ja; men dä ä wäl de fom faja ändå.

Goldfreffer.

Hwad tåga de då ?

D 4 Tho-») o (#

Thore.

H^, be kalla Herren få mönna ttatno, at ja inte Wet, håcket fom ä dä rätta, utan Herren wil fäja røåj, håc* fet han stelf kännes røe: för först ftå-gade de hwa? ja tjånfe ? M dä la fae: hos en Herre, fom bete Guiifreffer, få fhrnt tro de ofte u fåj: 0 den gnia* •ren, den |klnnoren * * «

Gal dfr c[[er,, ~

Det år nog nu.

Thore.

hör på Herre, då å ån infe nock: dm staftvaren, den blofugaretv den Snålhunden.

Goldfreffer.

Håll nu, du har fagt få mycket jag stöter om.

Thore.

mej Herre', då båStø Står igen. De |rnotde mm rygg må en tjurpifTa, ö fae: «6äj din Herre, den * 9 * fae de wäl te, at når wi råfa honom, sta han fa åf denna rån tan 7*7™ på ftn rygg,

Gold-#) o c é <7

11.. i i i-».i . 11 ,ii i.,,

• Goldfreffer.

gåt man de uflmgarna fàga. hvad de wilja. 3ag frågar litet efter deras mun, allenast jag får deras pengar.

Thore.

©ant ä da, Herre, låt dem man fkåöa länge nock, å ropa på Sin ye* der å åra, hwar må de tøte lara fomma långt denna (len, för när pen-ga fattas, få får äran ftå å StømmaS; men har en bara penga, få fcågas il* te åtte, om en mift årån io gänga å io te; eller om en aldrl hatt nan, få går då Ui?a bra. @å at ja nu fannar dä min fali $ar, glåe få'en, fae te tnåj på fttt ftfta: gbaa Thore, fae han, at du bara kan ffaffå dej penga, få har du fen ingen nö, för om du bara får wäl åf dom, få fka bå goude à gånsman ta åf fåj be ten för dåj, å du jka ftlta ve boråmten i hvart lag, om du an förtjent bå Maftran å 21nfarfme/an. $ om du har ioo daler å wåja, (å fta du bil Ølåmdeman t : första taget.

Coldfregir.

mårfer, Thore, at du 1 din en^ D f fal-58 _. 0) Q (ø_

fäidighet år klokare, än många andra. Men gack nu bort, och beställ hwad jag befalt dig.

Sjette Inträdet.

Tre Köpmans - Betjenter.

Den förste klappar på wid Sidan af Theatren; då en kommer ut, kladd fom eite Gontoirs. betjent mt> $enne bat om örat, fager føn:

3ag wtö tala med Herr Goiafrefer, CentolrS" 35et;eneem

Han reste på stunden åt landet.

$6rfte £èpman6<?£etjentcti.

Hans utgifne CBårel på Amftet* dm är kommen tilbaka med pmeft. Ztndre ;&6pmøtt6'25etjenter». Dch den min Husbonde ftcf på

timborg, blef icke accepterad.

Crefcje BopmàftøÆerjentem

Och AflignAtionen på Bamjtien ät icke

rfkttg: ty He» Gotdf.eßr |har ingen tàtnce der*

Conto irs^etfenteti.

Der til kan jag ingen ting Swara, förr ån Herren kommer hem fieif.

Sörste®)o(#_

sftär kommer hnn hem?

Contoirs'%>ctitnttn*

Cm J4 dagar, £>e gå vt,

gtøbra Öpntngm.

Inträdet.

SruatfTagare komme? in, flår på famrna «£> fatt, fom dä någon f>ar rpfflt. g» annan laS «f ett popper, tt>fer efter Goidfteffc* fäfedeS:

Såforn wederbörande wid handen fllfwtt, at Handelsmannen tum Al-1 brt c ht Mdfréfer oförmodellgen afwlftt, Sedan åtskillige af honom bliftvit be* dragne, warandeS han , efter befW-ning, af medelmåttig ßatm> något fet-lagd t ansigtet, fmå ögon, röda ögon-bryn» något frofbent, och med en puckel på ryggen: klddö wid afwtkmt' det uti Aiionzé-peruqne, fwart fatmnetS I farpttS, röb fappa med fwart fälp tU fcder, C^e-bruna kläder med förgylda knoppar, Stöflar, och en hlrfchfängare i wid |ioan med (tlfwer^fäste och (bart ^ handfafweh €lltfå warder bemålte

Frans Albrecht Goidfreffer uppå begäran' #) «> ' (Hfc

' -»ii)», i». -------- ..»i».c. >»*—

harm otijt aumanneftgen efterlyst: åitg« gandes den, fom ont honom någon kun< fkap box, eller bekomma kan, at tcke hyS« honom uti litt bus eder befordra deg flygt, utan Sådant, til laga *mfwars undtvifande, ofördrèjeligen angifna. stQckboim den 14

3>e gå fedan lif.

2tødra Inträdet,

-- »*»*». ." . - " "i . . v . I » , »

' R; Malin; ; Ingrid, fcario, meb Ingrid.

Hwem m de fumla ätter?

Malin.

Det <5 wäl nån stackars ©ardiS> far, fom Htip^mefßon, å rymt fin kos.

Karin,

STCej bäiter op.

Malin.

Hwem då? engackej?

Karin. t

Sätter op.

Malin.

5\ammartjenare?

Kari»-f*) o (m &

Karin.

Nätter op.

Malin.

©äj om han går må Wärja å fjädrar, eller om dä å en SSorgare.

Karin.

Han går iblan må, iblan utan wåcja.

Malin.

Då mätte då wara Herr sprätt, fom tblan har både gullmr och ftlfWer* tpårja, å å få grann, at han bore stå i Dåcfe^fkåp, ålblan, fen ©lotts cm-^Æ>25etjeaterna råkat honom hemma, äger han knapt halfcanner |ko.

Karin.

Sftej, ån hftte du Inte på.

Molin.

Äan ffe at dä å EfterUnk, fom få långe gått på fmå^krogana en trappa ner , at han inte tias mer för fina pengar, ån en ftnnig nåfa?

Karln.

hwa wil du må len?62 «*) O (#

Malin.

windrigg då, Som för alt sttt arf föpt Säj bara ett ftort bröderjlap, fom nu, när torkan hos honom har taft öfwerhannen, å han fått hål på (nån, låter honom gå aliena?

Karin.

Om du wi| gissa te möttes, Så Ht* tar du ändå inte påt: för ja hade inte trott, om nån fagt mäj dä; men nu höre ja lyssningen må egna ören, ä

Ot då å Gullfrefer.

IngriJ O cl) M^n flß ffø fttått, rop» Guüfrcffer! Gnllfre(fer\

Karin.

3a rått Guiifreffer, den a dä. Men flutle du wäl gissat honom ?

Malin.

SRej, förr stulle ja trott himmels faU. Mea inte brukte han wårja ?

Karin.

30/ når han wide hefa ^ruks* patron, fil gtck han må wårja i men rlles utan.

Ingrid,,

Men hwarför har han rymt ?

Karitl.®) o (© 63

Karin.

De fäja," at han rymt för jfuö.

Ingrid.

Slldrl kan han wa SWg, fom wa rädd om ett hwltten, fom hin om en fjäl.

Malin.

3a, Så har Inte grun walt få rädd om dem.

Karin.

De fäja, at han ä ftyHfø många tunner gull.

Ingrid.

33ewaré! många tunner ©ull?

Karin.

<5å fäja de.

bd alin.

3a tyckte dä funne wa nog, om dä inte wore mer än en Sàålfng.

Ingrid.

3o, jø/ nu töra de fasta lagom Smör 1 eüen, och bränna op itnner jickenta, få dä røfer å ofar i köket, få da fåttties kring hela stån.

MAlin*64 ®) o ($

Malin,

3a dä ä fant lifa te, at högfärd går för fnü. gör nog mins ja henöes fali Mor, frögde fjålen, Sad Månni* fkan hete aldrig annat än ßåra Mor: alck 1 en regarnS tröja å baines mössa hemma t hufet: talte å Swarte alla Månniffer wål: $ när hon fkutle te ßörkan, fågeck hon te fofS, å funne tåla annat godt folf jämte |äj: aldrt wanjkapte hon fäj mä ftyffjortel, eüer wa broket, fom en påfogel; men annat ä dä mä dotren: hon tar få mycke i en påléarm, fom morea t en hel klän* ning: å där aår mer mjöl i hennes hår, än dä bafas cp i etthushåu om året: å ja tror, al Ctydöboerna kutum inte hålia henne mä papper te trufa oppat må: å få wi ä hon ner ikring, at hon rar få mytfe i en kjortel, fem hon funne flå en hel fal må: å hen* nes fötter å föl* goa , te trampa t på nån Sten, ufan om bon jka te nafta hus, få mät*e hon åka: å ja wil yn* fa den, fom kallar henne Kära Mor, ja om då wore Madam, den Rulle fnart komma utför uapperaa» SPlen___ &) O- (#___tff

ja fan ime tala ornat. $ derföre har dä gått fom da gått, få at hon lär bit lagom ftor hfa alter.

Ingrid.

3a htm wa wäl bätfer han fanfke? sftci tngen bit. H^n, fom fog muSt å måra ur alia mennifker, å fkafde folf in på Sara betten, å ingen handlade må bonorn för en daler, fom tete flårnd på ett rnarf.

Karin.

nu få ja de, at han taft pàugar äf alla, fom han handlat mä, å faret stn kos, få de få ingen ting.

Ingrid.

3a, hwa fluüe fddana fkålmar ha? De bore kofas te döds i tjära.

Malin.

9lej, han bore föras ihjäl ten fpi* fetunna.

Karin.

3a tycker, ätte han har ffnfwet föt-i tet åf andra, få bore de, om de få ho-nom igen, bindan i ruutpan på en hàfO å flåpan op å utföre alla gater, tes köttet faller frå benen.

Ingrid.

Siler ock få ffuue de stöpa fctø i hou $ fen66_&) Q (&_

fen på honom, åtter han aldrt fått stafa nog t fåj.

Malin.

$ nu fka nt få fe, at den flpra grun tör få lära fåj gå, fom förr wa-ret få ömfotad.

Karin.

Hon tör må tien få fålfa bannro* ferna, fom hon förr fatt t hàftemaerne, å föpa fåj bro fore, fen hon ingen hat, Som gnler ihop åt henne.

Ingrid,

Hon' har altt roeiat fåmpa må de store, få at de ingen ting fått ha i fre, fom hon inte fkuüe <ipa åtter, å har alti yfts öfwer stna likar.

Karin,

3a, ja har hört fåjas, at få fnart nån borgare eller borgarechuflrn wa« rit inne hos henne, få har hon låtit röfa, å fagt, hon funne inte tåla den gemena borgare<lukfen, å derföre alti le< gat fin men öfwer, at ban Skulle föfa fdj en ca/iför, få at han kunne fomma på rangen, å hon öfwer alt de, fom borgare oeter. ,

Ingrid,

ßan|Te han kommer högt nog, för

dt) o'(&

6?

dt föja, at om de få honom fast, få Ska han hängas i fltt kantors fönster twå trapper up, at ale folk Ska fl honom.

Malin.

3a tror, då lär inte många gråta we den fyocejfen: för ja menar, hår å ingen. Som icke fkuüe önjka honom å alla hans måobtör en lycklig reSa, å getna löpa dem rep för det endaste de ha.

Karin.

Twi ware honom, han aktar faj wäl, för han Stannar inte förr, an han tömmer antingen te Ty(Ian eller Tur-fiet, å fen få de ha, fom de ha.

Ingrid.

3

Credje Inträdet.

®oidfrefiers "Jr» Itøger pä en ©ang med en praf*

tig ttattråcf.

§r« SåTlig. Stipa,

Sru SHßig.

Sföpcfet Jiftincc oc‡> Ißnöfamt.

3ag har fått wera, at Min ©nfler tcke mådde wäl, derföre fordrade min jlyldighet, at flöra henne en »/te, och

2 jaø&_ 0) O ? #

jag c ond ole rar af hjertat, at jag |kail finna Min ©yster på Sången.

Sru Goldfreffer.

tackar Min ©yster , fom är Så god, och wili komma til mig, få jag tan få någon upriktig wän at tala med: och

Itøatilfället, * * -©råter. S-wSafliggråter m*. Stina tak om 'Sangsn faata.

laß m\ wäl ørÅta ocf for fäl-tfap ff nil/ ocb mena lÆa få mycfet der med/ fom de andre. Snyftar. ,

§ru Goldfreffer.

SRu år det mig större fägnad, an Jag med ord kan exprimera.

Stina, ©agta,

. la, den wätëomroanfå xci hora, ttat frön är borte.

$ru Säßig. 3a, jag cotukjcrar den malbeur, fottt

få ofèrmodeligen har kommit at oroa Min ©sf~ter > men jag hoppas, at den med tiden nog repAreras. och behöfs war icke Min ©ofter taga fig det få når, tv SStot Go/dfnfcr få hwarken den förste, eller fifte, tom warit nöd* fnfad, at til fin fåferhettaga de stegen,$) o ($ w

at Creditorernc icke måtte t en haf! fal* la honom pä halfen, Så at det fttmas oräkneliga i c Na orter, fom brukat Sam* ma medel, och der igenom kommit til Större dgendom, ände, tor hända, eljest någonftn kommit.

$ru Goidfreffer.

Min ©yster Ska ha tacf, Som wet få wäl at trösta mig; men det år docü fåSwårt, at fåledes råka t fclks omdöme.

gtu Säflig.

$ lappri, Ml» ©yster, när de ha lalat en liten tid, få är det alt. 3 bör-jan år atl; ting hett. Det war ju Sä både ttted min gar, farfar och, farbror? Den ene «ederads boms, den andre *c-

corderade |†tfd ftttO credltorer, och den

(tredje lika få. Och då alt roar beftåldf, få fufe de månn om några timnor@ulD tytatdera, få at deras credner efter några år lånte af dem. @å jag tyc* 1 Jer det àr bara en behåndighet, at Øttja fia i walftånd, och tecken til ett första* tgit hufwud. Har ©yster eljest haft toef (Ifrån «Bror?

' grtl Goidfreffer.

t 3o, jag har haft troå ifrån Ropen-Mmn, få jag ändteligen har den glädjen,

at70 ' &) o (&

4».,—. . — ii II . i i - - r

at han mår wåf, 'amt at h natbëjar igenom wåra wånner, at få lejg» at lomma In igen.

§ru Säflig.

Det ar mfg rätt kart, och önfTar jag 33rot fnart ett godtutflag, at}<Sy< fter !och hans wånner få fe honom hemma, ©tigerOch fora jag fkaU gå på en vifitc i gran|kayet,få fkali jag haf* wa den äran at taga affked> och ön* (lar, at (Byster fnart måtte finna ftg fcäitre, och orka ut, då jag utbeder mig den acan, at fe henne hos mig. ©år ut.

fjerde Inträdet

§ru Ooldfresfer. Stina,,

Stina l

Stina.

Hwad befaller Srun?*

Men fäg, om man ej kan bli fjuk af fådant folks vfiter, om man anal' drig förr hade ondt. Och jag nndrar, at den der icke blygs, at falla mig ©yster, Som Ser ut, fom de hår 6 eller 900 dalers fruarna/ och fnapt få.

Stina,' — —t --

Stina,,

Det må $run få ja! Hon Som fom* mer i ett nattyg, upftruket hår, och fik i nacken, font en gås. 3ag stod jag bnk om Sangen, och ftàmdes på hennes trågnar. Och fkulie knapt jag wtüat kaUa henne (Syster, i fynnerhet då någon annan hört det. $nfen$run>

§run.

Och at höra på hennes tal, fom fag tror hon hemma wägt af på guld-wigt, och huru orden gå fom efter noter, fan upwåcta modren hos den, fom har h&fa fom stål. ©tf mtg nå* gra af mina wanllga droppar. sdrä

flår t en flfeb, otøger ^nne. Det klappar rpå.

€>t, hwem det år.

Stina låter tip, ocf> fager; Det år Madame Coli-

f «*,fom roill ha den årån at uproakta grun.

fr un fagta: J dafl lärer jag bli drä« pen af pacf. f>o3t. 35ed henne wara få god och fomma in.

Jemte Inträdet.

5 Madame roliquc, jjrun, Stina.

Madame Coliquc.

Kommer in, fladb i Rol.c med Txompcufc, 6ilfn?et=Ut wid Sidan, jlora)ouvd- örottiBoucler oc‡) frufafet £år. Stiger något {(ätligt, få Snart fcon kemmer in» om dören, gar felan några ftcg bättre fram, niger

<£ 47® ®) °

"' 'i . ni' i '» 1 1 "• —'»T"—r-

på |amma fatt, oc{> fager: Jag flUlDC lt\tt

underlåta göra $run den årån at gö* ra min upwaktntng, och bet fägnar mig, at $run mår tvål. supar.

Stina fagta.

Cuji big, bin målade tTCoge-fiåc?, få måtte bu antingen £l4da big efter bitt ftänb cd) wett, eller ø<£ lära big (tid efter ötna fläder.

firuv.

3ag tackar Madame derföre; men eljest mår jag icke fåidelcS wäl i dag, utan måste hålla wid Sängen. OBat få god

och fttt ner.

Madame Colique. 3?apar f>ögt ed) fager: ^ag bedet Cttt

förlåtelfe d-apar igen) at jag rnpar t $tunS prefans, (tapar igen) men jag fick denna fjukdomen i ftfta bacnfängen (vapar fom oftast) at jag är få plågad af mitt wä* der, at jag icke fan hållat. stapar en

lång rad.,

5Ht urfäktadt: ty det är fådanf, fom titan inte rår fore.

Madame Colique.

D?t är alt for frøårt efter godt malt, mpar) och på humlan har blifwit

fådan_#) a c m_73

fdDan miwayi, (wp«j at man knapt lärer få någon Tyfk humle tn, och den ©roenfke kan man Inte ger-na betjena stg ar-

grim.

3a, fan wäl wara.

Madame Colique.

€å at ett fat di, forø Ska wara godt, inte fan fäijas för billigt pris i 4r, och fwagdrickat äfwen få.

^run.

ilan fke. Men det fättes ju tana?

Stina fäqfa.

jDu måtte antmøeit få ett olycfa, eller bh' lymma, nät du intet an« itat lan, 4tt ftälla, på flamman* de (fallen.

Madame Càlique.

3a, hwar månad; men wårt bete, få wäl fom jagare och ©lag* tare, weta aKid at plåga god wän*

jkap med Tifcalerne. gfopar.

§run.

Det är förftgtfgt.

Métdame Colique.

Mitt ärende war eijeSt - * #

Stina ©agfrt.

3lt rapa 5ru«ø fullt af gammal ttfimetamE.

€ S Ma-74 _

Madame Colique.

2lt fråga, om inte Herren wille ha den äran at förjkrtfwa 20 eller 30 (keppund humla.

§run.

Min Man är bortrest, och jag wet ju St Icke* når han kommer hem.

Madame Colique.

©er på Sitt Ur, 0$ fager: 3ag fer, at

klåckan år mycket, <*

$run fål|kap längre, ©tiger up, niger fom tifforene, c4> då Ijon tömmer tit boren, wander fig fram, niger på famma fatt, oct> går u(.

Sjette Inträdet.

$rim. Stina.

firun.

Stina!

Stina.

Hwad befaller $run?

$r det wäl möjeltgt, at en Män* nlfka kan lefwa, fom inte får bli t fred för Sådant slödder, fom då de in* te kunna tala om annat ån £>l och Humla, kunde bli hos fina Ukar, och inte

oroa Solf, fom har delieatare O*

ron?ffi) « (# 7?

ron? ©ack och röka. fiånner du inte, huru här luktar?

Stina.

3o, jag fänner wtst, at hår Inf* tar gammal humla, gäst och mer få-dant. Men den får wäl wlft en olycka t magen, Som köper deras dricka: to hurudant lärer det wäl wara, Som de fal ja, när det, Som hon druckit Sjelf, gjort henne fufl af wäder, fom en fäckepipa ?

Sftej, hon har fått den fjutdomen i barnfäng.

Stina.

Hon fade wäl få; men jag kände öf hennes infallen, fom hon få ofta fom fram med, at den barnfånge» warit fårfl* öls* faret.

Snm.

Men hwad tyckte du wäl', stinn? CEBar det fläder och jouueier för en fådan ?

Stina.

$run må fåga det. fläder fom en ©refminna, wett fom en gås, och fkick fom en falfon^höna, passar icte illa ihop.

$ni»ftr6 #) o c ®_

golf af cbndition får! nu Ingen ting ha t fred, fom fådana icke fkn apa efter.

Stina.

gvun fkttöe fett fådan wagn hon hade, Så at fnapt någon af de för* nåmfte t staden hor bättre.

Det är underligt, at Sådant $olk

f!a få ronkr* en carofe, fom llfwäl tfro ffapfe til at gå.

Stina. !

Det är wift underligt, och mig tyckes, at fådane aldrig borde få åfa, utan de upwffte ^ålijlärs *tteft, at De hade liftornar på aöa tårna, och då funde en påstwagn wara lagom.

gTUtt.

Du har werkclig rätt; men tyst! det klappat; och jag är färdig at få flää, af fruffan för fler fådana beföf.

Stina låter up, Oft) Madcmoifelle Dormcufc kcm-

mfr i».

Sjunde Ittttädet.

grutt. Mademoifdle Dormeufe. Stin»;

Mademoifdle Dormeufe

©år fram, kpger grunS #and, niger mycte

djupt#) ° # 77

djupt, 9$ fager: MtU stl)lDtg()C£ hade iätt«

gejedan fordrat, at göra upwaftntng hos §ru gastet; men jag har dessa dagar warit något opasslig, och Som jag i dag mådde tämmcllg wäl, få tviüe jag icke långre efterfåtta min styldighet; men beklagar af hjertat at jag fM fe $ru gastet på Sängen.

3ag tackar ©ysier, fom år få god, och intet wili glömma bort mig. ©itt ner.

Mademoije]]t Dormeufe.

i ödmjuka tjenarinna. ®åtter % neder, 'ect) fager: Hwad tycker gm gäster om det flags ©olfjSdrar, fom nyligen äro fomiie ifrån Frankrike, (røifar ffam den '^on ^ar i Mden,) och fåledes de aldrany* modtgfie? Dessa örhängen., <<« * H «»«.) 'och Armbanden, framRanden ,> som äfwen icke längefedan år o komne ditt»

fte från Parit ?

3o, det är alt rättwackert. Mett huru har eyfter fått det, Som är til införfel förbudet?

MademoifeUc Dorr/ieufe.

Det är en ung köpman, fom

mer?8' 0)0(0

mer hit hwart år ute ifrån, och i tysthet handlar med $ranfka waror; och fom jag altid handlat med honom, få gaf han mig detta ttl en prè/ent,

Stina ©aøta.

la, fådatie handlare plä mte itanta bort Ott fSr mte, utan byta % til andra waror igen: od> |ag Doppaø, at Uamfell få länge handlar med waror, fom Eomma ifrån Jr^Crtfe, tile £>oti fielf far g6ra en refa åt CutUnd. &©å lärer Mant[ell håifat på honom hemma?

Madtmoifelle Dormeuje.

3a wtst, efter han inte tordes (Iåp* pa warerna uti ,eller fal ja dem fåup> penbarligen.

Stina.

3a, jag förstår. Mamfctt lär då hålfat på honom någon afton, när det warit fåfraft för främmande?

Müdemoifclle Dormeufe.

3a, jag lät bära mtg dit i Pörte-Cbmfe ett par aånaer, och tänk, at han n>ar få raifonmble, at han betalte Vortenrirne pä köpet.

Stina.

M, jag fan jäja. 3o, fådant golf wet at lefwa.

Alf-_ffi) o (0_79

Madcmoifelle Dormeufe.

Men den ena gången må Mitt gäster tro, at jag blef rätt förtretad.

Huru då ?

Mademoifelle Dormeufe.

3o, han har en gammal kttarr fil Compagmtiy och den war hemma»

Stina fagSi.

Bet war en olycfa. mt 3a, jag bar fett den, han fet ut, fomhànwofe fkickeligaft, at hänga under taket i ett

Apotbeque.

MfldemoifeUe Dorfàeuje,

Men den andre då?

Stina.

3o, den fer nog ut, Som ett $rnn-Jfmber titan bäfwan fkulle funna

Roffar,

MademoifeUe Dormeufe.

Hwad funna?

Stina.

Twi den hoftan! 30, funna ta emot ett par örhängen, och annat mer af honom.

Madcmoifelle Dormeufe.

3a, w är fant. Och han dt wer* feligen HM.

Slint*sp) o C &

Stina.

3a, jag tror nog. ©<*gfa. ITfctt l}ans liberal it et l>är, tor t?|elpa bå* de Douom od) batts Comfagnon i BaflHkn, få fnart t>mi Sommer til

farit,

Mademöifelle Dormeufe.

Sru $after flaü aldrig tro, hwad för artig Hufwudbonaö jag fåg för litet fedan på Comèdie»,

©å min fan!

Mademoifellt ; Dormeufe.

3ag fkcili laga, at jag får ett mön< ster der af: då jag är öfwerfygad, at gru kaster, fom är ett af de arttgfte och myndigaste §runtimber t stöden, (M få tycke för honom.

fnjn.

Det wore artigt nog. Men kan* ner bara Min ©yfter det Sruntimbret?

Mademöifelle Dormeufe.

Det gör jag wäl icke-, men jag öar en gammal Huftru , fom plågar betjena mig i mina frnd beflickntngar, och hon känner nåftnn bwar en biide cavaiierer och gruntimber i hela sta* den, och tøn f^al wäl fpana up fcenne.JE) o (-0 u

Stina fagta.

la, fådana p§fware äro wär* re, ätt l?ela lägeri*(latens hundar.

oset Min (Syster., jag hade lust at ha den, när jaa nurefer ut härnäst, förr än han kommer mer i bruk-Han må

kofta hwad han wtö,

Madcmoifelh Qormeufe.

nia, jag tan werfrifø fe, at han flaufid $ru faster alt för wäl. (El* iefi har ocf den köpmannen en nfcfa af ägta pärlor, stora Som nötter, hwars like jaa icke tror här finnes < \stocMm. Och den borde werkeligrj »n faster hafwa,

i Om jag får St, och fycfer om ho-)wm, få fkall h<w nog bllfwa af med öcnorn,

Madmoifelk Dormeufi,

i 3 morgon afton (kall jag låta bära 5lmtø dit, och då jlaU jag taga den med stiø tiibafa.

t Swr».

1 Tör hända, at hon inte witt åna ut honom

% M*dt-&) ° C $

Mademb)Jè'tle;i Dormeufe.

go, jtfg Jan få iftua; alt de* I han har.

Stina.

Sent jag hoter/ få bör man (r< twiflå der på.

Mademöfelle Dormeufe.

är buden På Concertm J[of,

ton, derföre måfte tag ha den äran, at taga afjkfd, ort) en|ka $ru ftcr en lycke!Ig reßituti»». S^ferVmK* land, o4>

$ar wäl Min ©yster, och glöm tøie de der fmå Sakerna.

Mademoifelle Dormeufe.

àtej, Mtn faster , jag floö inte fllömma dem.

... SttOttde inträdet.

grim gfuh.

Stina]

Sting.

Hwad befaller §run? Har jag.

- grim.

Det är en artig fWtfa nog: ttt först är hon hoflif och wet at ge folf den refpcä, som dem fWörømer, och fedan ar hon få pä i^m.

Sti't) M i - %

i tina.

3a, hon är wtst på den allranyaSte. (Sagta ÖJeit jag frute, Om i) Ort håller ut Ute ar bäras t Pérte-cbaifa at bott, fom de øamla ff riddarna, tömmer ur tnodett. 3a

grut».

Hör efter, hwem det är.

Stina.

©år i dörett, kemmer igen , ocf> fføen

Det äro twå betjenter ifrån Magiftraten,

grim. .

grågadem, hwad de wilja.

Stina.

©år i beten, oty fager fedan; De ,fäja,

at de ftu tala med år un.

Srurt.

£ät dem komma in då. Hionde Inträdet,

twå ."Betjenter i gamla blå Surtoucer utffit--na Peruquer. grim t)i% Stina,

$6rfie »etjentcrt.

(Bfter fåfom, m*» efter fåfom och aldenstund täflar fnpte? fig,) tltlCf , dan och förty grim yar rymt, j {^ofiar od> fpsttar) eüer, wiü jag fata,He£r

Gulfreßer tjar ry$Jlt, och Crs-ditourna

§ 2 m<84 & y 9 c %______

warit uppe, och begärt få Säkerhet på alt dä §run har (Mlar e<‡ liammar >

Stina fftgta:

£>e ä närgångna nog då.

§6c|te »etjenteri. På alt dä $run har t hufet, och i Synnerhet Herr Gmifrefers papper och DotUmenter, f& ha tøt fått OrdräS, Ctvifar fram ett papper,) at gå 6it, Och fötfc»

ala det. Och dä gör måj ondt, Så dä flår måj ner i tårna, at ja jla wa grun te maltet, derföre ber ja om fu~ fpicion och fèrtànkelfe: efter när ja å

recomdcrad flf Magißraten, få tttåfte ja gå. Jlndri 3Setjenten.

3a, ia ber aldraguntfigaft, at da tn< te blir ifla abfenterat, eller at grun bitr pikkanerad pa oss, fom inte annat ä, ån fattiga betjenter, fom ä Uf fom åkare« färrer, och måSte gå dit de fora oss.,

35€t;enten.

Hade wi rådt oss fjelfwa, få fluüe nog ftrunS faker blldt orörda åf oss; men nu töras wi inte for Mtgißrtu», derföre be wi om nfttQ.

3a, jag fer, at ni ha ordres.

Sfopar: Stina l Stini.ë" > • C $?5

' '

Stina.

Hwad befaller?

Tänd ljus, och lägg ner 35Öcfern«

i Bureauen.

Stina lägger in ett par Bécfer, de förfegU. förste »et jer» ten.

3nte har 3ungfrun något mer, fom fka förfeglas?

$rutt.

SKej, här är nu ingen ttng mer, fbtn t eke Ät fèrfegladt.

j De higa fig, ed) gå ut.

; Ctottde Inträdet.

grim. Slina, Stina.

Det roore några böfflar, fom gått ti ©kola der åfnorna ä (Skolemästare.

Hwad tycker du n>ål, Stina, om [Sådana be(ok? Slt jag, fom aldrig funnat tåla fådant folk på trappan, måft* nu fe dem i mina egna rum, i:cch nted fagtmedfghet afhöra deras fötwände compimenur? Och om jag ;lnte wore fotfäkrad om godt flut här J(i med fnarefta, få hade jag wäl län* ^cfedan gtfroit up andan: men jag poppas dock innan kort få glädje fèr & 3 titt*& .... m) q c #

denna fergen, då Credner***, fom ~nu »gera med Sådan myndighet, ffola fåb la fjädrarna, och törhända, bit flacTa» re til jlut.

Stim,

Huru tern det wål låfa fig göra? De ffu wäl ha fitt igen, och då fruktar lag, fom |ag hört, at alt går tmd, och åndå téi råcker ttl hålften.

^ifun.

om alt fluUe betalas, få gin» ge det wäl på det fåttet; men om de tänka det> få bedraga de ftg ftelfwa,

Stina.

Det begriper jag icke.

Det tror jag wäl i men efter jag wèt, du fan tiga, få ff all jag (aja för dig hela fammanhanget.

Stina.

Hwad min tystlåtenhet angår , få hoppas jag, at §win wid flesa och wfg< tigare tüfåüen haft prof der på, når Herren warit fjuk, eller borta.

Det wet jag; derföre JTafl i^ct bit få weta, at min Man icfe refle bort

af«) o (« 87

af fcüftan för Creditoreme fem a il a mena: ty få länge t? a fatt i fa fia* dtg rsukmß, ?å fünde ban al.id wara fafer ß hm i utan oan lånte urd flit stora fuMmor i hast, hwar öan ku De få, reste feoan (In foS, förr an någon wiste derutaf, och får nu fnart leigd at komma med fäkerhet hem. Och dä han fommit titbafa> fom täfert ster mont några dagar, efter han infe har warit I längre, än hoS en god wän nedte i landet, der han har lega?iwèg»nyt och

daterat |røn bref Ifrån Köpenhamn, f| ger hän up få mycken ågcndottt, foot tan fwarn emot 10 eller 12 pro cent af creditorernas fordringar» men fåget der brede wid, at, ont de lemna honom orubbad, han wiü föka icenom stna røanner at flaffa dem 20 pro cent, §örr än de nu processa, och taga 1© eller 12, få ingå: de förlikning, och taga *o. : då han imedlertid bar so i behåli af yrøart hundrade. $ro der åser någre, fom eawifaS, och icke wilja låta ftg nöja med 20, få talar han med dem i tyjther, och lofwar dem is eret 30, l(j allenast de, når aüa Creditoreme äro ; tfU;opa,Sàga, at de äro nögda röVb 2c;

% 4 88 &.') è C ø

och fåledes har han ändå i behåll it eller 70 af hwart hnndrade. Håraf lär bu funna fe, hwem fom lappat/ min Mån eller Credittrerm, på den» ne handelen.

Stina.

Men om de wllja, at han Sta fwår< ja, at han «tøe har mer/ ån han alf-wit an?

$ruit.

får hnn råd för det.

Stina.

JÖwad råd fkau wäl wara annat, ån at fWårja bort fig?

^tej/ då tar hatt fig en fäet Aà*o.-cat, fom förflår att rått wånda ut och in på en (ak, öch handtera henne, fom han Spelade ur tafkan/ hwilken få lån* ge flall driüa dem / at de stola ledfna wid procèferit och til flut getna ta i för hundrade/ allenast de flippa.

Stina,

Men om de andre ffaffa ftg en Så-ban / Söm talar för dem, hutu lärer det wäl då gà; når den har röttwifan och anntngen på fm (tda?

^rurt.

Då sticker man ioö ducater t han-den på honom, Så förfitfr han sträf, hwad man menar.

Stina.

3a, det faüar jag fonst, at på 6e* händigt fått fkaffa ftg pengar i en haf!.

Cd) då detta gått Ipcfffgen förbi, f5 fkaü jag, dem til förtret, fom glådt ftg, och fpått, at |ag nu fkuüe dra in (tAt en t lägga mia ttl gimeti med fnören, en ßufl med mufisher > fom en pukjlo# gare, stöta Häftar med £lget< hudar, prägtigare ån de finnas här hoS ©fin* narne. Och det röda fkarlafanet, hwar med min wagn åt klådd, fkali tagas ut, och i ftøüet fåttas utflutet fammet, det bàfla fom göres i paris. Men det åt för* tret, at det fkaU wara förbudtt at bruka förgylda wagnar, eljest fkuüe jag låtit förgylla min ända intil hjul och under* reda, få at han j|ulle glåntfat fom Solen.

Stina.

3a, det är flada; mrtt jag fruktar då, at Det afundfjuka golfen, fem icke kan göra oet efter, fluüe fåja, når §run fom få prågtfg, ft der fem* mer ÄöpmanS* eliet borgare t Solen åkandes.

Det wille jag k åt; fast jag icke fan nefrt, at det ordet köpman elier "Borgare" fkårrar t öronen, och get wåmjelfe i magen, derföre stall jag inte fläppa min Man, förr än hon ffaffdè fig, få Snart detta är förbi, någon wacker Caraftere, då jag med ffål fan fe öfwer arel alt hwad SBot* gare heter, och fåledes en gång bli deras ofmakeliga Ølfkap gwitt.

Stina.

Det jfutle hjerteligen ffana mig, at fe, huru gala en m folf fkufJe bli, och huru de, fom warit mäft flora i orden, oå fkuUe först komma, ntga -och buga ftg, och ortsta lycka. Och dessutom neear jag icke, at jag ju ßc eget in rtfe jkulie ön|ka, at et nart (tedde.

Hwad int en fe fMle wäl du hafwa der wid ?

Stina.

3o, få sluppe jag nog det fattiga 3ungfcu<namnet, fom är få förhate* ngt af hela wårt kon, och ftnge heta Mam/ell; ty få länge har Inte annat wankar ån 55orgare^#er för grun, få fan det ock tcfe wanfa annat än borgerliga titlar för mtg; men om en hop officer are fc&da började fomma hit, få wet jag helt røift, at jag Icke blefwe jungfru länge.

3a, dtt har rått. Om jag på tø* tet annat kunde mår fa, at du roarit hos mig, få Såge jag det dock af dt»

höjiette ambition,

Stina.

3ag wtü få ja gr un rena fattnfngen, at, när jag för ett år fedan fom i* från gandet til $run, och stek fe de store Äöpmännerna, fom kommo b tf, få blef jag få häpen, fom iag fått fe fielfbe Äongen, tänkte, det war det ftörfia folk, fom fans i werden, ech då jag en gång nödgades tala med92___0) © (@_

dem, få fatt anden af häpenhet uppe t halfen, at jag knapt fom ut med något ord; men nu dr det helt an-not, få at jag har nästan samma tyc-fe, Som Srun, hwars goda lärdom* mar jag har at tacka för få förnuf-tiga tanfar. Derföre fan man fe, huru nyttigt det är för ungt folk, at få god underwisning : ty då fan det med tiden bli något godt af.

iBlftt Inträdet.

Thore, Nils Budkafle.

Thore.

©i, ae dag, NHsl &e«cm i poni)

Hwart Ska du gå ?

Ni'It.

3a ffa gå bort dt den Hewen, (bin fa plär löpa ärender åt.

Thore.

J&mtt ?

Nils.

ja får Inte fäjat.

Thore.

Du fan (af a fäjat för rnäj; inte fka ja ränna frina Stån måat.

Nils.

3o, ja (ka gå på 6öder bort fe Munfens trapper.

Thore.&) 0 C $ 93

• --- ^

— - Thore.

Hå » hå, då tör du wäl gå dina egna årender?

Nils.

Sftej, ja fia Säja däj rent ut: ja fia gå te en sticka der, Som plär un« der aftenfångarne hälfa på honom; m$n nu är han något fjuf, derföre, wll han ime fe henne i moron: för hon brukar fy åt honom, å han orkar inte tala måna.

Thore.

3a., ja förstår.'

' : Nils,

i Då fan wara lika mycke, hwa m tåcken dofmer förstår eller tcke.

Thore,

fåra Nils, bl i inte få ond, ja mente inte maat.

Nils.

Hör, Thore, å dä fant, at Guüfretfcr

har rest bort?

Thore.

3a, få fae den, fom föfgde ttutm rrøan, å låfte op böndags rUcatet,

Nils.

2Ba dä ^öndag&pM/'

Thore.

3a / ja menar/ når de följa trurø*

man94 ®) o (

matt/ äiäftt tp ma', iu u tu fBön-

PaafrPteMt.

Nils.

Din tok/ Meu når reste hån?

Thore..

gör en måne Sen.

Nils.

$ de trumlade tnte förr än nu? •

Thore.

2Ba Inte då tis nog?

Nils. / ' - : -

Huru wlöa de wäl nu få honom 'tøen, om han reSt få fånge Ten> fom du töjer?

-• • Thore.

Hwa fia de må honom Igen?

• Nils.

Du frågat få dumt! ont de inte wtlle hn honom igen, hwarför* fkulie de då trumla ?

T bore.

Støte de trumla 4tte däj å mdf, å wåra geüfar, få trumla de, för de fkn få oss Ig^n; men då de trumla ätter de store, få fker då för dä folk (ka få weta at de rest bort, å at Ingen S?a låna dem hus här i stån.

Nils.

Mån tro, at de fom bchöfwa we*

ta......) < ø ....., g?

ta at oe. à dorn, inte kunne få weta då utan trumlande : å at förbina folf te låna dem hns hår, fen de warit tn måne i Tyflan, tyckes måj å o-

nödiga coplamehter.

Thore.

Du fka tro, ja tycker wäl få fa må; men på da alt Ska ft Strängt å lika ut, få sta då wäl tøn>Màii tro.

Nils.

Dm då å fant, fom de fåja, at han rymt för fkuü* få bore de trumlafe Strajr.

Thore.

Hum (fulle ban då kommet bort? Q?üa huru (kulle de då fått ti, at flfaffa då båSta u wågen, innan pickSerarna fomme, å Satte stämpel på all ting?

Nils.

Ha de då fört nåra waier bort ?

Thore.

3a, få mycke (om de fått åsta, få ja tror, om de hae kunnat wålta bort i hufetmå, få hae inte då fått Stå » fre i heller.

Nils.

i ©åhadeförfejlat?

Thore,,

3a, alt hwa Som ä i hufef.

dävna:96 _ ®) c. c m

dam*; tHen ja wi* \à\a er 7øo"wau-ner, men inga or äm mäi, om I b ra tpelen tia , at de; fine inte m&fe fremma, fom duger, å alt dä de fSrfe|lade wa en tom 23irå, à ett par gamla BoEUwter/ fom Inmfrnn rifrøet Dälfteit nr te 4 Irnfera op Arnns \)àt mä. ©å der å nu inte / fom icke fått |ttt märke.

, Nfh,

Hwa mar fe har du fcå?

Thore,

Dä Samma fom du fecü; når du ftft danfade Mimt på 9"(otre» malms torg; för ja ble märkt må farbafen, lite förr än HuSbonnen reste, å ja tror då pikSeret wa mer alfwarfamt ån de andras.

Nik.

Men mån tro at Gxitfrefer aldri fommer mer igen?

Thore,

3a fan wål få ja för dåj, fom ja wet fan tia, fen wi drucket få många stop öl ihop, men ja fan gå e på, at ja aldri förr har nåmtet för nåen Wften fjäl, at ja Sto en gåøg på lur / å hörde Hetcen å $run ta-

laS% > 0 (#

las we, då han fae, at fen yars nu fått få möcke petiga in, få wille hön göra Som nästan hela hans fläkt, å många andra, gömma ur wåjeu dä bästa han hade, fara bort t tysthet, å Sen be Äongen om läjd, fe komma te

baka, aggedera røå cretorernd, ß ge

dem lite elier tnte fäc då de hade te fodra, å få fkuüe hatt fen ha 2 mh-loner tgen.

NiU.

Men mån tro de inte wiUa, at hnn ffa gå <£?

Thore.

3a, bwa då? Menar du inte, at fcan kan dä?

Nils.

©å fwärj han då bort fäj.

Thore,'

Om du eüer ja fwore på dä Sättet, få fwore wi bort oss: ty förSt förstå w< inte båttre, än ge oss hin i wåll, utan Me4 förbeha°ll når wi fwärta, å fen har gement folk i,nte mer ån en fjäf, derföre få de lof å wa rädda om den; men de ftore, fom å förmer ä« tpf, ha twå: derföre når ban nu fmärjec på, at ^n inte har mer än dä han

wifar,98 &) o (&_

wlfar, få menar hanänten at han Inte har nåct mer hemma, eller at ban inte har mer, fom han örnar Cretorcr»*, eller om hun fwäcjer bort den ena fjå* len, få har han alti den andra Igen; men om wt mista den wi ha, få 4 ba* ra (linnet i behåll.

Nils.

3a fan fäja, at dä wa rått frøårja på fonft. Men hwa fae $run? stille hon inte rå honom därifrån?

Thore.

3 början wa hon w& lite befyttN rad, för hon roa rådd för å mista fin SBagn å HåStn, Som inte kunm gömmas unnan: men Sen hon feck höra, at han ffuüc ha få möcte penga öf< wer, få ba hon honom refa, afta fåj wäl, at han inte b!e röjdcr; men för all ting låta cretorema få då rninfta han kunne, och fen, fae hon, fan dit ftaffa dåj en caritor, lefwa må heder i ro, ä inte fråga åtte hwa en hop folf fåjer.

Nils.

3a, fen han Spelt panfrått, få (dr ban wäl stippa te få nåen c Amor.

T far t'I) ° (| 99

..........' 1 ....I».......Ill I nil V... .1

Thore.

3a, då tror ja må, fast $tun få wta, Som aldrl får flyga nog högt? men ja hoppas de fHppa wäl wtn* gana åfna gast fkam få honom, han har en hel hop SBänner, å ren fom har pengar får nog fler, fast om han gjort aldrt få illa.

Nils.

3a, då 5 fam, at den Som wfö aöra fkålmftncke, få fi i han göra dem flera, d den Som tänker fat te å stjaia, fäfka han ta bra, förefles om ban blir tblan fmfrfkälmana, fa mt« Sfer hun hmroet, å ftjål han Ute, fä bur T)an hängd.

Thore.

Du har rått, m*.

Nils.

$ör fust Så aect då te t paien för månaa år fen, då ja refte md en ©i ef* n>e: der roa en fatrlg gacfej, fom du à ja yan tade fatt lf rå ftn Hfrre 2 SWfSDaler a en nn fjorta, å den ble hängd uran nåder; men en ^nnan ha» te bedraet fronanpa få iröcke, få ja tøte töts nåmnat, men yan flapp 'ös.

® 2 T bort.10© @) O (0_

Thore.

©lapp han lös?

Nih.

3a, infe dä allena, utan han fect en stor tjenst te på köpet, Söt de Sa at han ledet för orått; ä hans onfla* gare hade få nåt mist hufwet. gaft kronan wa å ble åf må fina penga, fom han hade hatt om händer.

Thore. '

3a fust få fa ©feppar Hans Mie-felfen at då $ek te i H°üan, i en sta fom hefe Pomcren. Det wa en stot köpman, fom fpelte panferått, a då hans cremer ginge frå hus å aår, ä: ble tëfatta på köpet, fåköpfehan få* den största tjenst i stån för deras penga, a wa fen Herre öfwer dem, a' fgenom tredje eller fjerde Mannen fick all deras åjendom på köpet. Me» få går inte hår, utan hår far en fkålm bli en frta, à en panferått en panferått.

Nils.

3a, da å fant.

Thore.

Men då å ett underlit namn, de aett fådana det, å kalla dem panferått.

Ni/x,*§*) o (% ror

Nils.

3a, du må fäja dä, t bore. Men ja menar då kommer der åf, at fom räf* ter förderfwa å förstöra for folf alt hwa de komma öfwer, få ha ectfå desse förstört för andra alt dä de tet dem få om händer.

Thore.

3a, hinna try, wb, då tror ja må; å då har ja aldtj förr kommet te tänka på.

Nils.

Men ja har hört, ätter jaaltiwa-ret mä, twå stora Hetta Säja, at de fnte få fiter* poms, efler hrca dä heter, utan de kunna wifa, at de ieet nåen stor fka*.

Thore.

Då fan wäl min Hnsbontte wifa, når han fommer igen, å mer ån en.

r > Nils.

Hwa (fae hnr ban då leet?

Thore.

3o, |o røetf, å inte den Som ä få liten heöer.

Nils.

Då har ja lust te höra, för aldri

© 3 har102 ®) O (®

har då (ports, å ja plå wåi ia spana j op, om något nytt höres åf.

Thore.

Då fia dn få höraf,

Nils.

Hwa då?

T horé.

Sörf| sto $run fi&nner den flöte fpe* jelen, fcm Sto t hennes fammare, Witter hon iM fecf köpafåj en täcken, fom hon fett bäras bort på ett förnåmt fiåue te de store. $ fen Sa hon för Herren, at han fallet åf wäg^en, utan nåen tör t honom, å gått i ioo bitar.

Nils.

Du tör wäl råfna op den gamla förbygdo $tnfkutan, fom ban mifte t fjor, å fom fyifet fa allaftäs wa laftaD bura n å gråften, å at hon i tyftöet fcudt Skepparen Sänka henne må faSi han ga ut laften for jårn å fi®> å at h^n der Igenom hade en stor olycka,

Thore.

Då wet ja inte åf.

Nils.

Hwa har du då för get fläder te

opråfna?

Thore.«) 'o (# 105

i Thore. y

3o, awäüen förr dn Herren reste, fpelte $run bort fo docater tc en fom

htitt Farao,

Nils.

Ha, ha, Farsoi gefwer denänmt, få ä han wist gammal, för han wa 5\ong t Tystan, når Mo fe lefde. # |ka han ft å fpeta nu, få jka han wäl ha glasöjen på. Mon dä inte wore båt» ter, fen han å Så gammel, te tänka på nåét annat, ån fpela kort? Men du lä-re höet galet. /

Thore.

<Sct tyckte ja 3umfrun fae, fom <J $runs hemltga rå, å handtlangare i alt, à att $run fielf fagt då för henne, nåt hon dro strumperna påna mårenen der åtter.

Nils.

<Så orfar hon Inte dra på fåj ftrurø* per å fko fjelf?

Thore.

3o, du jka (i, en få stot $ru mille klå ftrumperna på fåj fielf, nar 3am* frun Snart wtU, at fckSptan fka flå pä henne; få ja meaar,dä bitr inte rått

@ 4 långtio4 &)o(&

längt te, förr än fötøpian kommer å råtfer bemtt åt mäj.

NHs*

fftå, då à it å wara titt te gagns.

Thore.

Så hon göt Ingen ting f|eif mer ån bara åter å * * *

Nils.

Hwarleådå hennes händer gfotda?

Thore.

Te Jpanfkana.

Nils.

Te infe annat?

Thore.

3o, te mina å kokSpianS ören.

Nils.

Hwarför få då?

Thore.

förstår du inte då, at når fådana ftora §ruar fä nan förtret åf andra, få fia alti piger å drängar få ötftlar i drickspengar, å ja 4 nu få wän, at nåt grunfommer hem, å ja jtr, at bon ti ond, få räcker ja .firar fram hufwet, å tar då måj kommer te.

Nils.

iMeft hwa kan hon wål bli ond öf-

wer, när hön å borta?

Tbere0) O (# lof

>___ , , ...—

Thore.

Du frågar fom en ståüe.

Nils.

3a, ja tycker dä ä fa undetlff.

Thore.

©om nar hon kommet på ittiet ftåöe, à de inte gjort få mörf fjäs àfna, fom hon weu, å t itøwerfjet m der har warit nfleu köpmans Inne, fom inte fira* steget op, å låtet henne fetta främst.

Nils.

må, dä wa bin dä!

Thore.

<EUa om kufken i naen ftåna gata mött näct förnämt Hert|lap, å fått lof te Stryka hennes wagn nåra fteg te Baka, då måtte hon bäras u wagnen, à får inte hålfan igen, förr än wi fått |try t, då hon börjar hinna aitdas. Men ja måtte på ?lptefet ätter flag* Watten, för $run feck ondt, når hott hörde trumman, $ar wäl Nils,

Nils.

Hör, "Thore, ett or ännu. tföper hon ofta fådant?

Thore.

• 3nte oftøre ån hon får nåen för*

© 5 trerIQ 6_&) o (©

tret hemma eüer borte, fom ja fagt, å om ttåen annan har få wacker wagn å häfta, Som hon i å når hon fett nåen nymodigare ftyffjortel ån hennes; o t Synnerhet) cm sMfverkroh gru möter henne i jtn granlåt. Då ä dä Strar gjordt / få at Slptefaren bore bestå soifverkroks §tu halfparten àf ftna knytntngar å fntSdolIer, ätter de Skaffa honom åf mä ftna pulfwer, dropparåflagwatten, 9tej, far wäl nul

Colfte Inträdet, i

Blodigel för ftø f|eif.

Bet war lif wäl icfe liten ffa* de fér miø, at Goidfreffer rejfe fa l)G&iat. fybt Y>ax\ drägt något li< tet, få f¥mle |ag nog fpelat t>onom pr£t>eitke\ men nu tøinbrar det mig på många fatt: ty for j| fafnar jag t>onom, då någon will läna, ocf> fag inga pengar £>ar inne; emedan iag altid i?oø tøonom fimbe få fa* Itrt, od) l) då jag åter i&n$) O (« 107

.

fiCf 70 eller 80, jaocf 100 af dem, fom woro trängde, få tøade |ag altid ert god At>mce\ (Dd) fedait fhtëtartag, at de£ flygt ligger mitt uipfåt i wägert, fom war, at f&ftffaffu mig något capital, re ultra ber med ejl ttfc, ar få credit, O dy då forft borga (io< ra fummor, febatt få oförmärkt: fmy« ßa røig bort, öctr antingen aüde!eø fättia mig ned på någon utrtfes fäUer ort, od> lefwa wäl på mina pengar; eller o<f begära le gd, font fällan nefas den, der \)ox få godt upfåt, fom öet |ag wille f<5teg?fwa, |temligen at betala mina Creditorer; faft meningen war, at draga dem

up på r af fumman. ©d> dåi jag

Eom l>em, frulie jag cedtra, fanis, lemna dem en frop gammalt Auø* geråd, fom jag ärft efter min jaré Jarmor, ocb tnapt tade få fälja på &täb$*Au£tioneni <£>cb Om de inte wille wara nogde der med/ få ffriUe jag påcfa på »mit lejab, oct) fäga, at de ffrtlle få ittte. Här jag feban fåledeø på fM eligt fött fått något uti Ränderna, få Rulle jag

fwtrt*los #) o (%

frømga rnig up, oct> ej bry mig om, fyxvab ett tøop folf ropade, fom äro fa tråitöfmta od) l)a fptëbolder i famwetet. ttJeit jag fruftar m, at de blifwa warfamtnare, od> ej be* tro mig få Htycfet, fom jag frär fil bßfrofwer. JDoc? wnll jag tor* fofa, od> lofwa fjora mutor: ty mången, t l>opp at winna, går ocl> wågar der på té||, fafl ban fedan , då det fiår fconom felt, är färdig at i>änga (tg f|eif, pwitëet jag litet bryr mig om, aUettøft jag far pmgartte. ©amt

Crettondè Inträdet.

••c 'l

£a Confcicitøc. AsWg.

ha Confcience.

$r det wäl möjeligt, af få mån» sa skälmstycken funna bedrtfwas? (Siler hwem Skall ma* tro i ttägon handel tuer? SKog har jag wist, at Goldfrefer fcar warit mer Snål och girig, än en drlig man anstått; men at hans tighec tü flut fkulle driftva honom ft Jtøt, tt m ffuüt flèw (tg til cn Wi»

(Xf@) o (® 109

fö t penningar, det hade jag aldrig kunnat tro.

Ärlig.

« mycket har jag åndtelføen fö-reftält mig, at, efter han warit omåt-telig fnål|, han en gångtorUe, nk han Såg, at det lyckades för en och annan, fofa ftg Samma utsågar; dock har jag altid hos mig Sjelf ogillat de tankarna om honom, efter jag der jemte at en ärlig man aldrig kan grtøa til få grof ma medel; men jag fer mig nu bedragen.

La Confciencc.

gör fktilD har han aldrig tymf, utan efter ert nu fnart på alla orter wedertaget bruk, at bedraga alla dem, fom t handel haft något förtroende tit honom.

Ärlig.

SSlir stift fjelfswåld icke på det aff* war stummaste flraffadt, när några få* dane fångas-1 gerningen, och en noga upstgt håUes med dem, fom flola ram faka och döma få grofwa brott, få går all en dit öfwer ånda.

La Confciencc.

Min £cm har aldeles rätt: tv W

r»no _& ') o (0_

riT^ü crediten bit nndtUÖgt; eller ttl hroetiii Will man i handel förtro fig, når »nan af de Största Contoiren fer få* dana fpel?

Ärlig.

SSßarar detta Ittet, få lärer fnart bålftrn af borgerskapet gå under, och SRikei: derigenom i allmänhet icke taga ringa ffaDa.

La Confcience. <

3(a, jag år tpisspa, at det första wi nu fü höra ifrån MagiftrAten, år, at en efter annan kommer öp cch begärar få ceder,* fornt, tn tel fom werkelfgen äro bedmgne, rch faledeS nèdfakaS, at göra det de cljeSt blygts för, ech aU drtg haft famroere til; en del åter föka igehcm få nefifga medel/ at Skilja fig

wid fina Creditorer.

Ärlig.

J3ade Min Herre någon anfenlig

fördt an i Goldfrejffers Contoir?

La Confcience.

SRej, dess bårtre, tngen',Som war af toårde: ty fafi iao, fom inga itø grep tånter på, icke trodde honom nw ra fl 5 gement finnad, Så bat tag dock aktat mig detmåstafom möjeltøt wa-

rif,_#) o (ffi_xn

rit, at ha någon handel med honom, efter han aldrig fåg på det fom war rått, mindre billigt; få at hela min jkada icke lärer Stiga öfwer 600 Daler, hwilket är drägeligt. Och wille jag gerna förlora dem, om ingen annan, fom mindre tål, tagit större Stöt. Min Herre då?

Ärlig,

Sftej, jag fundc i detta måüet (å mycket Snarare wara iyckelig, Som jag i all min tid aldrig handlat med ho-nom för en Daler, mer än en enda stfecurmce, hwilken aflopp, fom be-kant år.

La Confcience.

Det lärer wäl all ting wara fe^uc ftreraJfXtto n?

Ärlig.

Det lårer wäl få waw för ordning fkull, men om det går med (lita -fi-queßrar här, fom det berättats mig plågar |ke på många ftållen ntrtffcé, få är det mer för en Son, och at låtas, i ftåüet för at bruka alfwar, famit at -fllUa en hop gement folk, fom eljest fkulie ropa ofwerljudt, det några wifja icke gerna wille höra.

La ConH-g , %) O C

La Confcience.

Det år mèjelw * men man hoppas, ot n>är nådiga dfroeröet, fom är få 5 m om røffs och under få tames bå-fia, lårec hålla ett wafande öga of* wer både den ene och den andre.

Ärlig.

Men hwad wilja de göra? SKogtac han jtg til wara, fä at de föka honom få angf, fen han haft få god tid, at fara undan, och lärer itu (ianna, förr ån han fer fig i fåkerhet.

La Conjcience.

©edan fommer han w5l och begå-tat lejgd, och fötebår, at han will för* nöja stna cnditour, då tankarna docf äro, at bedraga dem.

Ärlig.

@å år det fcrukeitøt, fafi man cu drig å« fett eller hört någon Credittr u)td |lif a til råuen gått nöad, uran missnögd, (från fådana hempassade rym* ntingar,

La Confcience.

3genom fådana bedrågelføa och famwetsiöfa månnijlor büfwer alt år-ligt folk misstänkt, f/«tøm förminffad,

ochffi) 0 &_J13 '

och handelen forfWagad, om icfe aldfc les öfwer ända fwftad.

Ärlig.

Men fäg mig, hwllfef (Tu/le wara nyttigare för det aömànna, om en få-dan får lej^d at komma hem, eüer det bitr honom aldeles afslagit, då cniito-rtrne få taga dcf fom finnes, och de? la fig emellan à proprtu»,

La Confcience.

Det är en fråga, fom lek? få lått uplöfes, fom mången tror, Stalnfto* ne fordrar hon hos mig betäuMiö, förr ån jag fan löfa Henne, fom jag bör. Ha>àd äro vgdra egna tanfar fcerom ? 2åt mig höra.

Ärlig.

3aa håüer det for en faf, fom fan difputerAs både mot och med.

La Confcience.

Totten då Sr mmtng på båqge Sätten, Så JM jag fedan fåga, hwad jag tycker.

Ärlig.

Det wfli jag göra, och äfwen få fort, fom fke fan, Huru han handlat, och aifid tagit mer för ftna wåtfar, an alla andra, och en obiliig ränta på

H ftna#) o (®

(taa utlånta pengar, dec at en be-fant fak.

La Confcience.

3a t det behöfver tntet bewis,

Jriig.

5tt han , (bm länge raderat der med, «ch altld haft afgång, förwerfwat ftg ett anfealtgt t*pitaj, lärer ingen twtfia.

La Confcienu.

fideles icke.

Årlig.

SCthanuutilflutbedragltolIa män-ttiflor, fom handlat med honom, på stora furnrmr, och dermed föröft sttt $rra cApitai, hörer man af aUa dem, jom hafwa fordringar.

La Confcience.

3a, dess wätre, beklageligen.

Årlig.

Och aU den tilgång här år af hans qwarlåtne ågendom, år aldeles øttlråcTeitg til minsta delen af fkulden: hwarföre han icke lärer fört litet meo fig ut, och nu år ägare af utom riket.

La Confcience.

Det år tat.

Ärlig.

STtu wore det wäl en gånsta nyt*

tig_ß) ° (ft__ns

tig Säf, at återfå dessa penningar 19?iket, få at de lidande kunde fomma til sttt igen, och således blifwa i stånd, at fullgöra st» borgerliga pligt emot kronan, hwar uti de annars nödwändigt måfte brista.

La Confoienct.

Det tål ingen genfågelfe.

Ärlig.

Sår han nu ingen lefgd, Så fomme* han icke hit, och fötøaftellgen blifroa ock pengar na der ute, och fåledes Credi-torcrne utom hop»> at få (tfttgen; oer* fot* fynes det i fådant hänfeende wara haft, at han får fomma ttlbaka.

La Confciemt.

Slit Wäl hit intil.

Ärlig.

Sftu å andra lidan. Om han nu fommer hit, Så har han wäl ufån fwif-wel pengarna med sta, eller ock drager dem | å Småningom fn efter hand.

La Confcience;

Det dr nödwändigt.

Ärlig.

Men i stället för atilåtacW/w»* få ftna fordringar fult ut, Så liter han på [in lejgd, och twingar dem at wara

H 2 nöfldaii6_& yo< # _

nögdn med 4de delen, då de lihuäl åro för fwaga at göra det allmänna den tjenft, Som de eljest förmåtte. Och fåle* des bitr större delen af farmm t hans egna händer.

La Gonfcitnct.

Det år fant.

Ärlig.

Och fom pengar i hans händer Icke annat äro, än medel at utmärgla och förderfwa |ma medborgare, Som tgenom lans obarmhertiga wterejjfen rjarda alt mer och mer förfwagade, och ti (lut det allmänna til större (kada ån gagn, få fynes hans inkomne "paal ej attnan tjenft göra, än föda en, och döda iqo,

La Confcicntt,.

©å tyckes mig ock.

Årlig.

Och (om en låna alla tiders ärfaren*

het lärt Oss, at Banqueroutierer äro fOttl

hästar, hwilka fått wanan at (lena; c ch då de Skilt stg wid en städa, fedan intet länge hålla jämna trafwen, förr an de fia sönder en amtan: Sfwen få med de andre: ty få fnart han fett, det fått an, at igenom ett luftsprång åt Lübeck eiiet Danzig skilja (tg wid (ma

Gredt») o $ "7

Creditorer, och tiffa ftg med detaS

undergång, få (ttter hatt Itfforn på nålar, forr ån han får göra ett eüer twå Stuts ännu.

La Confcience.

Det har man fett fler än en gång.

Ärlig.

©åletøS fan mon frukta, at en få* dan med fttt införda cafital ttf flut för-derfwade hela ftadféns handlande; at förtiga dem, fom på andra crter äfwen fä ftn dryga del.

La Confcience.

Den fruktan åt gan|ka billig.

Ärlig.

Och fedan fkulie många andra retas, då de fäge, at det lopp lyckellgen af för en, at träda i famma fotfpår: ty wt we* ta, hwad exempel uträtta i det onda.

La Confcience.

3ag har ej ett ord at påminna.

Ärlig.

Men om han blefwe aldeleS förbu» den at komma hit, få tror jag, fast fcan funde på fina pengar må wäl an* norfiådes, andre lif wäl, af färlef til fäderneslandet, ej fkulie gå få grofwa fteg. Och om man defjutan pa wist H i fått218 :.ji. ^ ?* (® —

fdtt betade hcnom med iiaaoi straff, fafi det (eke fnnde ffe få (werket, fom han 6år inne wore (OfwethetenS händer, få fltøfle det än hafwa båttre eftertrycfc

La Confcience.

J^wad straff (Inlle ro ål det wara, fom både stämde èfwerens med hans brott, och derjemte kunde pålåggaS honom utrikes?

JirUg.

©om Brottet i wist hånfeende kan kaüas tjufnad ifrån jtronan och tdffert (från ?rhata: och mången blifwit hängd, fom stulit mindre: få kunde det tfrafltt påläggas honom.

La Confeitnee,

På hwad fått kan det wål kallas tjufnad ifrån kronan? och huru rolli man wål få honom hängd, fom wistaS på en främmande ott?

Ärlig.

Hwad det förra angår, fä har han igenom fitt obarmhertiga ockrande ju gjort stna medborgare ktaftlöfa, at gö# ra ftronan ben tjenst, fom de borde, och hon har rått at fordra, hwilket ej utan flàl kan anfes, fom hafwa stulit feet, fbm Äronan med råtta tilkommer.

La Con-'é y • c »

La Confcience.

Det fan få wara. 9ün det Senare då?

Ärlig.

3o, fast han icke kunde bdnaas per-fonligen, fä ftmde Det fke in ejjßgiè.

t* Confcience.

Hwad utrittüocs der med?

Ärlig.

(Pä mycTeti at han allestädes blef-we utropad och namnkunnig för en ar^fkåtm, då ingen wille, utan Sardes les beränkande, handla eöet wandla, lefwa eller omgås med honom, hwtl-fet jag tror fkiilie til flut göra honom fika få Stor fkoda, Som han mist en det af cApitaiet, och mer håüa andra ifrån at följa honom efter, ån något annat: to ett fltkt Sträf funde de aldrig und< gå, ont de ån rymde aldrig få långt, tnen för andra åto de ftie, få fnart dc dro utur 9ti?et. Och föledes h<w jag på både ftdor, efter <£r begäran, fagt, det , jag t korthet kunnat påminna mig. 2åt mig nu weta, hwad 3 tycken.

t* Confcience.

3ag tycker, det ena är wål, och det andra icke illa; men jaa wiU lemna

H 4 detno #) o C <$

det til deras afgörande, som hafwa ögon at Se i och ySttder at göra med.

5tørtötfde Inträdet.

Poeten

£

.Stø ttanbeé £i>cfo4/ulef kring, ftton, fom^øft på fpetfctt fütif, Öocmaten i ftø logmøb ffcutit,

$ar rafnaö nu for ingen ling.

<$nHttß Fargfjet aldrig mattad blef;

faß {jan af anbraë blob toar feter:

Uom brann af ©irigfceten ^cter,

£>cl> flolt pà #ogmobö trappan klef.

tTku f)ar tørn andlig fått fitt fall. Stten man |ar ftnö tool en fom stater / <£U onfkar, at (jan kommer ater?

SRej, blifne f)ångb t $ogfta tall.

£)d> be, fem ii bef; fotfpar ga, fta ocf mcb ^onom famma ebe, lit fabant oaras i fin grube ^ fafüofl o cl) fowijmabt fia.

$an, fom fjar brufatalla «3rep, fit frcalja andra* gods od) panga, !35or nu for egen rakning ^angft,

Sag ger en pt«*> at fcpa rep,

ütte»f) « (§ »21

I. i ni »i i i ....i »i i ii.

tüten ad)! /ag fruktat enbaft, at vftan kommer ut, far lcigö, blir fafec; Sen djejt man »al Ijonom fpaker > £>a jag fkall ropa Per tat l

SSreDje öpnlngen»

§r» OoIdfrefTer. Stint;

$rtm.

mu fan jàa låta dig weta, stim, at min Mané lejgd är utfallen, och at |ag med en cxprtt stickat den til ho» nom, få at jag hoppas, med det aüra* förfta ha honom hemma.

Stina.

må, få fäjer jag. Det har min fan gått i galop.

Srutt.

3a, Sådant är det, atl ha något i händerna. Derföre kan du Se, huru för-ftgtigt det är, at på alla möjelfga Øtt staffa ftg penningar.

Stina.

3a, jag börjar nu rätt få öpnaögon.

mar nu detta blir allmänt befant,

H f lf»122__J@) O (B

Så stall man få höra, hurtTenhop folk lärer blygas, fom fägnat stg t stna finnen cch trott, at det |nu war aldeles gjordt,och intet mer hopp om rådtmtng.

Stina,

Och de, Som dömt 6åfce Heftetr och $run, glådt fig, och ropat, huru de ffulle fä fe både ett och annat, fä nu hälla n tamtea på stg.

H^ad ffulle d; då få fe?

Stina.

30/ foraliga wille fe Heeren hängd, fomltga jlåpad ihjäl efter hästar, fom* ! liga kokad, fomltga Stekt; få at jag tror i de mente, har fané ingen hår hemma, fom kunde pina honom få mycket, fom de wille, utan de borde ftrifwaS efter ufct ifrån.

$ruit.

Hwad fade de då om mig?

Stina.

Det år mer, ån jag fan räkna op.

§run.

m mig höra. ©dg nå*ot då.

Stina.

QEn del wille, at $run ffulle göra &tvtt\ fålffap i alt, efter de fade, at

irunS) « C & 12)

gruns bögfårt) oar twungr honom der til för den flora staten fkutf.

3ag wet, de wille wäl inte, jag ffulle hänga?

Stina.

3o men, de hade i fina tankar xt* dan lagat til bojror, fom ftrun flöde haft pa ftg i den pwtß».

S* ön.

% folket galna?

Stina.

mtt nästan.

#n mer då?

Stina.

Slndra åter wille, at $run ffutle til ett fpeäMcie ledas kring aUa (Bator i bara undectjortelen. Och om jag rått mins, få woro det några, fom inte unnade $run den heller, och det wor* Sådane, fom grunS wagn och styftjortet warit til förtret. Och » • #

Ston.

Håll nu, det kan wara nog.

Stina.

SRef, $run fia få höra, der war något, fom war artigt nog, bara de inte hade talt om gett».T24 &) o c m

$rurt,

^agwiHtnte höra mer.

Stina.

de fade, efter $run har fa gerna gält barhufwad, och hon nu Icke mer skulle hafwa råd at köpa antln* ßtmpBtJrt, pontada, eller papper, ej heller hålla någon, fom frufade håret hwar dag, fä ffalle hufwudet rakas.

§run.

H^ü din mun, fåger jag.

Stina.

3a, jag wiü tiga. Men Äa 5m blif (ute ond: ty $run n>et wäl, hu-tu det år med oss; at når wi en gäng fomma i tal, fä ha wi fwart n>{b at tystna.

Men nu Skola de fa fe stg bedragna.

Stina.

grun ma tro, at jag juSt längtar efter Slut t det hår, föt det fom $run har fagt förr.

gruit.

(Sif dig aUenaSt litet täfamod; det åt nu på god roäg.

Stina fagta.

Imedlertid låter jag gora tfttg ett ?hmt, at fättia öfwer wänf|ra

ögat,_&) O C Kf

Sgat, tils jag far tøeta Mmfell. ^gtf 3a jag undrar, om tnte Herren kom* mer fnart.

grim.

3ag har ju fagt dtg förr, at han icke toarit utrest, utan aUenast ett litet stycke neder åt landet, få at jag hop> p«S, han 4r här til öfwermorgon.

Stina.

Men är det långt til öfwermorron?

grim.

Du bår dig åt, fa at jag hade orfaf at falla pa några galna tankar, om jag inte trodde dig fa wäl.

Stina.

Det wet jag wist, at $run inte har at frukta fore, hwarken hos Herren el* ler mig. •Bore bara Herten fa fri * -

Srun.

Hwad, fri?

Stina.

Hå, bewarS! $run tar fS hårdt i, at j«g inte ftck tala ut meningen.

Stim.

Hwad mente du då?

Stina.

3ag mente, wore Hetren få fri för alt annat, fom för det, fö wore det ingen nöd. e«st«, fflm jag tänt*

teø > e C &___

te iilwäl pa <>\in: ty dammar* ^onßfrut altid något mer m|]gt i (lita fäte, ätt andra.

2fndra Inträdet

Stina. Thote.

Thore.

Hår nw en Herre t portgången, Som ba ja ftuüe göra 3umfrun den årån, å hälfa henne ifra honom.

Stina.

Hwad »ar det för en?

Thore.

3a menar, då wa en sstàér, för hö» hae wärja på, å pung t håret.

Stina ©agta.

Cwi de» f§rtr«ejt, at jag ffttø le bli fjrbirtdrad, od> inte tomma tter, fom jaø lofvade, un tor ijan fiicfmt, oct> tanta, jag gjort det med flit, cct> inte tomma bit mer. m- èade han ingen ting mer?

Thore.

30, hon föe, at hatt wåntat fa långe, å trodde, at 3umftun gjoret ma flit, derföre frågade han inte ätter te gå der länger.

Stift*.Ä) o (. ®

127

Stint,

@å fan han låta bil, det fka gö> ra mig lika mycket, och jag (er gerna, Jag kan flippa hans Spring, em. I a, wat det icfe det jag trodde ?£T» är jaø olycfeltg: ty om fra» Sfwcrger mig, få fa» jag icfe lefwa.

fm<5g mitt ut, än at forfumma ett fådant tilfälle, fr warmenom jag fcm-not innan fort bli gift, ty fra» frac

300 SDaler på txtra ft$t, od) få freta .fru på föpet.

Thore.

Hwa ä dä, fom 3umfrun står å talar $ möcke för fåj fjelf?

Stina,

3d/jag står och förargar mig öfwer, at en Sådan wtU likfom påcfa, och at man (ka wara skyldig at möta ho* nom, när det faller honom in at fom-ma löpandes.

Thore,

Då har ^umfrim rätt U för fom ia tyckte i nfåne^fkenet, få wa dä inte

mycke

128_1)6(1

mycke å stecta fåi om munnen ätter, för h

Stina.

ibör T bore, dU fta gå til Madam perdrix. och be henne, at det dndteli* gen blir färdigt til t tnorron afton, Som jag har beftält hos henne. Och fötr än twå dagar ä förbi, fä fa jag fr ut med andra ögon.

T bore.

Hwa fia hår då bli af ?

Stina.

3o, jag fia fd|a dig , at när H*r-

ren nu fått accorderat tned Credit»rern*% få köper han ftg en tienft, och dä witt grun aldiig mer bruka stna kläder, dem hon haft fom borgare gtu/utan köper stg nya, och då kommer n>äi nå-got på min lott, fan jag märka: ty hon har redan lofwat mig den ene ftyffjortelctti

Thore,

Då får wäl Sumfruü lof à Sätta den utan på stna fläder, för inte gå de utöfwer honom.

Stina.

Och då får dn Se mig mefc frufadt

hårffi) 0 i #

bår t nacteo. Men fade inte den atu*$ Herren, at han jkulle tomma igen?

Thore.

Dä nämde han inte om. $ ja wlll In-te tro, at 3umfrun en gångwålac (äj, te fe på en täcken, når hon blir få grann, pr om wärjan å håtpun-gen waret fcå honom, få hade ja | tøfl tatt honom för en <5ofne*flråddare Và lannet: för de plå gerna ha få-dana lyten.

Stina.

mej, wfft icke, utan jaß wille al« lenast låta honom fe, at jag nu fom-mit högre op, fen han fåg mig,

Thore.

Hut då ? sta 3umftun flytta pä wlnnen?

Stina,

Din tøfer, jag fade ju, at Herteti fia köpa ftg en tjenst, och når Hert* stapet Således blir förnämare, få flått ßat en tuara det efter, och få får jag

heta UAmfeü,

Thore,

SBrtS try! få får røäl ja heta ßackhåj ?

Stina,

Utan twifwel.

3 Vb**bo m) o c *

T hor t. " " "

sä £öfs*pfan 3umfru?

Stina.

Det angår mig inte.

Thore.

3a wtt inte, om då går wäl an heller, ätter hon tjente för Simma på ett annat StäUe i fjor. # då lår äu* (ken få heta Munßör gärs? $ då fä wäl inte hastana wa gemena längre heller?

Stina.

Du tar dig få mycke onödigt be* fymmer.

Thore.

Men hwa fia newen föpa tjenst före, når de ha fagt måj, at cretom* ha lått fkrifwa op å wårdera alt hwa hår ä, bå dödt å lefwande, få at de inte en gång flonat måj å Äökspian, utan fatt oss ihop *te 6 Mark? å dtf wa hutlöst lika te.

Stina.

Du talar, Som enSJUnr.

Thore.

Gå Sae den der röögde staStjenaren, fom bar dociawntern*, når de wore hår ä .rumsterade.

Stim,ø > o C 0 131

6 tina.

93ry inte du dig om, hwad tjen* sten köpes före. Det åt nog, at det Sfer.

Thore.

Men la å rådd, at når hwar fått fltt, få blir tjensten antingen - * - ja tör inte fd|a te Som fa menar, eUcr på ©Itffiuan.

Sfina.

Men/Tfow, bad du irtfe den der Herren, at han fkuüe tomma trtbaka?

Thore.,

då giore fa infe, för ja tyckte ban hade få ondt we å gå, få då ena steget wa ett qwarter, å då an< dra en aln eagta.' Ja mätf er, at l)ott faller åf den der Etympimgein tncn fä^ert ä dä inte for anftftet à fottema, utan nået annat, fom hen* nes t?ag lef er |?å. Så mytfc ä dä ärtteliø, inte blir l?att tagen te GUr-der , om 5>att mtfjer tienfieit; inte lo* per l?ait iftàttcu à då X)cm blir mal & fvøaQfynt, fa ä der befpar-itittø på ett ßlaø«5øa.

3 2 strax.feg

- ti~~i-1—nrrn-m— --------, ...

Stina.

©ack nu, T bore, dit jag fade, cch em du råfar den andre, få be honom fomrøa hit

Thore.

3a, ja (fa (äja honom, at 3um* frun wiU tnte wa Onmfru mer än Éögst ttDå dar, derföre (ka Heeren än» teüg komma t morén aftan, når dä 6ltr ffumt.

Cred|e Inträdet

W.infafs, Contaot*

Weinfafs.

Hwadan fommer Min Hette?

Contant,

3ag fommet ifrån Goidfreffer;

Weinfafs.

3a, jag hör, at Jm dr nyligen hemfommen

Coritanfi

Han fom i går.

Weinfafs.

Han låret utan twifwel få beföf nu fom oftast af (tna Creditorer. Och]ag wiU önfka, at de ej gingo røifjuög* da re der ifrån, ätt de gått dit.

Cdn-)0(tø rø

I. I III. I..I >1,............|Ön I II

Contant.

Den önjkan är werkellgen nödigt ty få långe jag war der, få fan jag fåga, at icke en af alla, Söm upwiSte jtna fordringar, gick nögd derifrån.

iVeinfafs.

3ag fan wäl tänka, at, fom hd» i aü fin händer aldrig feif på rätt och Inlifghet, utan endast huru han måtte famla penningar, på hwad Sått det ån jkedde, han äfwen ock nu icke lärer ibta onnat, ån at Skamligen bjuda hwar och in för det han är dem jkyldig.

Contant.

Det är få. Och ehuru jag fånf någorlunda hans ftnnelag, få har jag Dock aldrig trott, at han fkuHe taga fa groft til, fom jag Iffwäl fer.

Wtinfafs.

Hwad bjuder han wäl förhwdrade?

Contant.

3ag blyges på hans wägnar: tø tånf at häri bjuder endast 20 pro ct»t.

Welnjafs.

Det war oförjkåmdt, 20 pro cent. Men hwad olyckor förebär h<m, fom fatt honom utom fiårtd, at føtöla (a fnmmA»?

3 3 c'»-134- _ &) <3 (m_

Contant.

Han talar om åtiliöigt; men alt af lifa wärde. Han ropar på det <Skep« pet, fom föratcks i och den

förbygda ginfnttött, fom gtcC i fanf t Öfierfjon.

Weinfaft.

Det fom strandade t cam/*», gjorde honom mer lyckelfg än Myckellg: ty det gamla |kradet war få högt aftcnrträdt, <tt man med f!äl fan jluta, det warit fcans öfWerlagda råd med ©feppare och ©tyrman,at låta t löpa på. ef den redellge Ärlig endast, fbm bazar» iér, war der wtd olytfeüg, jbm HIM wäl bär den städan i tysthet

Cöntant.

øch det# fom fänktes i dfterfjön, war laftodv med gråfkn, hwilket nå* fiaa är bewiSltat, fast laften gafs ut för annat. Och hafwa många undrat, hwar til det war nyttigt; mm nu år gå an uplöst, på det han längre fram 'kunde brufa det fom ett ffäl at bedra-

ga ftna Crcditorer,

JTeinfafsö

Såta de fig nöja med en fjerdedef, eaer mtndrf, af stna fordringar?#) o (% _ns

Contant.

<£n del äro ijenom ett flfTt bedrd* ^eri rålade i det Stånd, at de fe fig Dförmö^na at lagligen utföra Sm fat, fedan han beröfroat dem M> bwor ved de fluUe underhålla procefl». <5n del påStå wäl ftn ratt, och fåga, at de ej med sä nesligt tflbud äro hoade* men då påckar han på ftn Setød, och fågec, om de Icke äro nögde nt?& det, fä lära de få mindre, cm yan btlr nod; fafad, at tefa Sta wåa.

Wtinjays,

Har ftiln Herre någon fordrandet?

Contant.

3a en SBårel, fom fom med pro-u(i tübaka (frän Hamburgs

iVeinfap.

Huru stor är han ?

Contant.

6oöo IKlfSdaler Banco år mtø for* dian» min af alla omftåttdlgh&er fet jag, at den blir frlngfkmen, förr ån han betalas.

IVeinfafs.

Det ttöf jag ccf. Eljest hörde jag det nya t da$, at fyra ftycken af Goik-

frepvs Creiitorer fttørlt uppe , Och 6e# aårt få ceder4 fom.

3 4 Con -136 %) O (%_

Cantant.

Det Sr infe nytt: ty det går Ingets sRådftttgmDag förbi, fom icke MtgU firaten är med fådaita anjofntngar fyflo* fatt. Och Sannerligen, em här intet me-tel ftnnes emot en Så farlig och fmitto-fam fmkdom, blifwa icke flere der ige-nom förgiftade, än i den ftarfaste pest.

Weinfafs.

Det är werkelig fant. Och ufgångett lärer görat tydeligit nog. Emedlertid woro de lyckligast, fom ingen del hade däruti.

Contrnt.

3a, jag hade warit nögd at räf-nas ibland dem; men fom jag nu at i fcernti, få får jag hålla til godo; doc! ftall jag nu gà bort, blanda mina kort |ä, at jäg icke fpelar bott alt, och fe til, hwad fom winnes.

fjerde Inträdet

Soidfteffer. Defj ftrø, Goldfrejfer.

' SDennedagen har werkeligen Sattmlg Hter at göra, än någon dag hela min lifstid; men nyttan har ock fwarat emot

arbe-arbetet: ty jng har wunntt mer på den, än all den ttd jag fatlt wid handelen.

Stun.

Hwar uti består då den winsten?

Goldfrefir.

Der urt, at jag UquiderAt med a[la mi«a Creditorer, och fomttltt ttl få godt fluf, at jag nu är ägare af 2 millioner € ont anta pengar; men de tigaare Största liUn, och de fom inte äro àmui, hdp> pas jag stola bli innan kort.

£>å hoppns ock jag, af de nu lå> ta tystna med stna fröade^fanger öfwer tin bortrefa, Som hördes här öfwer alt hos både fdmre och bättre, få at, om jag icke wifi, huru det Snart fknüe få ett fådant flut, fom nu (ledt, jag af ch Agri» funnat bltfwa ifrån mig. Och ibland andra, få roar det ock en gammal förfu-pen poet, fom inte kunde ge fig til fttds, förr än han ftck dig hängd.

Goldfreffer.

Sår man icke ntt le åt dem aria famrøanS,och icke acEta hwad de hwijka i wrärna? Men nu har jag treå ting at betänka, hwilfetdera jag stall re/oi-fera mig tit.

Sriift»138 &) « C # *

Hwäd ar det?

Goidfreffer.

Antingen jag fkau, fedan fhg nu fått fremlingar tUräcfcllgen, bli längre wid (Sttdden, eller jag aldeles jkaU öfwer-ge honom twärt af, fkaffa mig en«be* derlfø e*r*8fre, och fättja mig tro. gat* tar jag det förra flutet, få gör jag wäl en fådan inftrefa ännu eller flera, fö?fi efter denna aflopp fàlycfeligen,fedan fftec de altid fflga, man bftr infe råt^ rif, förr' ån ntart 3 gånger anttn-

gen Spelt Banqutroutet cfler Mcordcrat. ^rurr.

Dm du, Min 2Bån , wille lyda mitt tåd, få tyckes mig båst, Sedan du nu fear få mycket, at d« deraf fan hederltgen lefwa, om du öfwergåfrce den befroärliga borgerliga handterln' gen, {kaffade dig en titel, och lade d(g til m ß*r> dina fiender til tråtø, fà* dan, at bara den |kulle fkrämma dem at tystna»

Goidfreffer.

Det rådet war mig icfe fideles, emot; jag wiü dock t>ct^nfrt mig nå* got litet.

Smn.&) o (@

139

Srwn.

Om du började litet efter hand: förfiat wi finge hwar (in i'?**? med fooren pågiweriet, och en Francoi/e i hu-Set: ty faft SSaruen än icke funna ha någon nytta der af, och hwarken du eller jag förftår ett ord af alt hwad hon fäger, få fer det likwol förnämt uf* QBagnen kunde strykas an på annat Sätt, och göras på dörarne likfom ett projeß tu wapen, men lemnas blankt mitt uti, tilS man får fe, hwad tiden fan göra.

Goldfreffer.

3ag wet intet, huru det fontmer til, at jag nu mycket mer, än tilfor-ne, finner, at dina förflager ej år& få ogrundade.

Srurt.

Cedan fan man Småningom göra fina anläggningar, tils nästa Riksdag tömmer.

GoUfreffer.

Sfaa något jke, (å måste det (Te då.

Snw.

(Sn eller annan måltid på den

tideni40 fö) o f **

tiden tör kunna tutuUa det, jum d* jeft ic»e woie få lått at winna.

Golclfreffer.

@å underligt har man ändtelfø hört förr.

gruit.

Och när fedan ändemålef wore umnnet, och air wäl beftäidt, Så fkulie wi til |lut göra en Trattermg, Som jkuUe höras kring både Stud och land, och taga affked af borgare*titlar, 5>orgare'dtågt, ^orgare^lefnad, $5or* gare*beföf;med ett ord, alt det fom hade ut|tgt, lukt eller fmaf, af borgare och SSorgare» litt.

Coldfreffcr.

3ag håller miö dig. 2Bi tviaa be* jtnna oss På.

/